

ELS 67 DE SABADELL

SUMARI

PAÏSOS CATALANS

Catalunya

+ L'Oposició Democràtica:

- "Convergència Democràtica". "Pel reagrupament del socialisme democràtic". "Per la unitat ++ dels socialistes de Catalunya". "Cap a la convergència dels socialistes revolucionaris dels Països Catalans".
- Els 67 de Sabadell: 17 empresonats. Crides. + Solidaritat!
- 11 de Setembre 1974: Catalunya-Xile. Accions.
- Catalunya diu NO a la Junta: Declaracions de:
 - Unió Democràtica de Catalunya.
 - PSUC-PCE.
 - Partit Popular de Catalunya.
 - Estudiants de Front Nacional de Catalunya.
 - No Alineats i Ambients Cristians.
 - PSAN.
 - PSAN-provisional.

+ Premsa Democràtica:

- "Alliberament".
- "Escola".
- "Endavant".
- "Fulls".
- "La Falç".

+ Primer Congrés de Front Nacional de Catalunya:

- Comunicat-resum. Documents.

EUZKADI

- "Operación OGRO". "ETA i la violència armada".

LLIBRES

- "Els Partits Polítics a la Catalunya d'avui".

PROPER NUMERO:

- Taula Rodona sobre el País Valencià.

UNITAT REAGRUPAMENTS POLÍTICS A CATALUNYA

★ 1er. congrés

F.N.C.

11 setembre 1974

diada

nacional

DIU L'OPOSICIÓ CATALANA

PRESENTACIÓ D'AQUEST NÚMERO

Amb aquest número d'"AVUI"-Servei d'Informació Català (SIC), comencem un nou curs informatiu tot procurant adaptar-nos a la realitat del moment. El comitè de redacció de l'"AVUI" ha hagut de replantejar-se la tasca a complir. Encara que no es fa massa il·lusions sobre "l'apertura" informativa del Govern espanyol de l'Arias, és evident que un tant per cent de les notícies que sortien a l'"AVUI" el curs passat, en aquests moments són publicades per alguns diaris, tals com "Tele/Express", "Diario de Barcelona" i "El Correo Catalán". Això ens ha obligat a reestructurar seccions i a que certs blocs de notícies que abans consideràvem fonamentals, ara els hem deixat en un segon pla.

En conseqüència, l'"AVUI"-SIC passa a ésser un instrument informatiu més polític i documental, oferint als seus lectors tota notícia desfigurada o censurada per la Dictadura, dosiers sobre temàtiques no tolerades, taules rodones i entrevistes amb dirigents polítics, una revista mensual de novetats de la premsa clandestina, etc. Així, en propers números

esperem obrir una corresponsalia al País Valencià, en el camí d'una informació més directa sobre la realitat dels nostres Països Catalans; seguirem amb les Illes i el Rosselló. El número que teniu a les vostres mans ha estat estructurat a partir de la vibrant actualitat política que estem vivint. Temes com les Reagrupacions Polítiques, la celebració del Primer Congrés de Front Nacional de Catalunya, la detenció a Sabadell de 67 oposats membres de l'Assemblea de Catalunya, són explicats i documentats. També hi hem inserit temàtiques originals, com uns extractes del llibre d'ETA sobre l'"OPERACION OGRO-CARRERO BLANCO", el qual confirma una vegada més l'autenticitat dels autors de l'execució de l'almirall espanyol. Finalment hem inclòs un extens dossier sobre la indignació provocada a Catalunya per l'operació "JUNTA DEMOCRÁTICA DE ESPAÑA" a càrrec del PCE (i PSUC) i l'OPUS DEI, al marge dels organismes unitaris i democràtics de Catalunya i passant-se per alt les més elementals normes del joc democràtic. Amb tot això esperem informar millor als nostres lectors.

QUÈ PRETÉN ÉSSER L'"AVUI"?

- Un mitjà honest d'informació i de documentació al servei del poble de Catalunya;
- Una recopilació ordenada i classificada dels esdeveniments ocorreguts, tenint com a fonts les més diverses procedències -"legals" i clandestines- procurant sempre utilitzar les més serioses i fiables;
- Una resposta catalana a tot intent d'instrumentalització i manipulació de les informacions;
- Un canal d'informació directa per a tothom sobre fets dels Països Catalans, d'Euzkadi i de Galícia.

SOBRE L'avui-S.I.C.

1 Datada del 10 de juny d'enguany, hem rebut la següent lletra de "SOLIDARITAT D'OBRERS DE CATALUNYA" (S.O.C.), a través d'un determinat partit polític:

"Hem llegit el vostre número corresponent al 10 de maig 1974, i volem agrair-vos l'haver-vos fet ressò del nostre XVè aniversari.

En el vostre article, però, hi ha una afirmació que no és exacta, i que voldríem aclarir per evitar malsentesos. Ens referim a l'adhesió del President de la Generalitat de Catalunya /en l'exili/ Sr Josep Terradellas.

A finals de març, en una visita feta per un membre del Comitè Executiu de S.O.C. al President de la Generalitat, en la seva residència a l'exili, el convidàrem a ésser present a la celebració del nostre XVè aniversari, demanant-li que, donada la impossibilitat que hi fos personalment, nomenés a un representant seu.

El President, però, s'excusà a contrària a fer-ho, per evitar ser acusat de partidisme, promentent-nos una carta, explicant els motius del seu refús a la nostra invitació.

No hem rebut aquesta carta, però el respecte que ens mereix la persona del President Terradellas, i la Generalitat de Catalunya-Institució que com a membres de l'Assemblea de Catalunya reivindicuem per al futur immediat del nostre poble-, ens fan aclarir el que en el seu dia potser no varem explicar prou bé.

Per aquest motiu, us demanem que publiqueu aquesta carta en el proper número de la vostra revista,

que avui per avui, pot gloriar-se d'ésser de les millors de Catalunya.

Pel Comitè Executiu, (signat)."

*

2 Del llibret "INFORME SOBRE QUESTIONS TACTIQUES", publicat arran del Primer Congrés de FNC (veure aquest mateix número de l'"AVUI", capítol "El front cultural català: avenços i nobes iniciatives", extractem:

"Dins el treball del front cultural, no podem deixar de valorar una tasca que fa el seu paper dins el moviment d'alliberament català, en la faceta específica de la informació. Ens referim al Servei d'Informació Català (S.I.C.) que, a través de la revista "AVUI" i d'altres publicacions, i dins una visió autènticament catalana, ens manté informats principalment del moviment popular d'alliberament nacional català i dels moviments de les altres nacions oprimides, cobrint així un buit que durant molts anys hi havia hagut. Encara que nosaltres no compartim sempre els plantejaments d'aquest equip, creiem que cal fer costat a la seva tasca, difonent-ne els diversos materials." (p. 41)

*

3 En l'obra "ELS PARTITS POLITICS EN LA CATALUNYA D'AVUI" (veure secció llibres d'aquest número), en la pàgina 280, es fa esment de l'"AVUI" dins l'apartat "Moviment popular i d'informació general", de l'apèndix Vè "Premsa Clandestina a Catalunya".

★ L'OPOSICIÓ DEMOCRÀTICA

A CATALUNYA, REAGRUPAMENTS POLÍTICS

Catalunya, els Països Catalans i Espanya estan vivint una època de profunda i real reestructuració política. La descomposició del franquisme, amb el fracàs del govern Arias, la malaltia del dictador i l'agudització de les lluites entre les diverses camarilles del règim, així com l'evident crisi econòmica han estat un revulsiu. Efectivament, tant els grups o partits d'oposició que fins ara actuaven en la clandestinitat, com aquells sectors que fins ara "vivien en hibernació en espera de millors moments", s'han posat en moviment.

A nivell d'Espanya, i d'esquena a Catalunya i les altres nacions oprimides, hem vist recentment la creació, a París, de la "Junta Democràtica de España". I pel que fa a certa gent "d'oposició" de l'interior de l'Estat espanyol disposats a col·laborar en l'"apertura", s'ha creat, a Madrid, la "Conferència Democràtica", també a esquena del nostre País.

A nivell de Catalunya estricta s'estan dibuixant diverses iniciatives cara un reagrupament de forces catalanes i democràtiques:

- A) "Concentració Democràtica": la qual pretèn agrupar amplis sectors cristiano-demòcrates, liberals i de centre-esquerra;
- B) "Pel reagrupament dels Socialistes-Democràtics a Catalunya": pretèn la creació i estructuració de la Socialdemocràcia;
- C) "Per la unitat dels Socialistes de Catalunya": aquesta iniciativa, impulsada per grups socialistes catalans històrics, pretèn l'estructuració d'un fort PS, amb clar sentit català i al marge del PSDE; i
- D) "Cap a la convergència dels Socialistes Revolucionaris dels Països Catalans": es tracta d'una iniciativa animada pel Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans (PSAN) de cara a la creació d'un Front Socialista Revolucionari d'Alliberament Nacional amb forces i grups de tots els Països Catalans.

Com a nota destacada de tot el que hem dit més amunt, cal destacar que es tracta d'iniciatives preses per organitzacions i/o grups catalans amb total independència del PSUC (nom del PCE a Catalunya), el qual fins ara ha monopolitzat tota la iniciativa política clandestina a Catalunya.

● A continuació, doncs, presentem els textos de les crides esmentades.

convergència democràtica

"L'actual situació de les forces polítiques a Catalunya respon a les condicions que el règim espanyol imposa. Això que anomenem franquisme es tracta, en síntesi, d'un sistema extraordinàriament autoritari i, per tant, centralitzat i amb una extraordinària incomprensió del que representa el poble català. Aquest marc en el qual ens hem de moure queda totalment il·luminat, recordant simplement que els drets cívics més elementals continuen prohibits.

Davant aquesta agressió, l'opinió pública catalana, a través de les seves minories, ha anat estructurant un sistema defensiu i també de recuperació i creació, el qual ha anat variant al llarg d'aquestes dècades.

Així podem comprovar com una tàcnica existent en tot el període 1939-1974, és que aquestes minories han adoptat com a forma organitzativa, no solament la clàssica de partits pròpia de qualsevol règim democràtic, sinó que han establert plataformes d'actuació en institucions ciutadanes, en la mesura que aquestes han anat recuperant-se. Aquest procedir ha estat en tot moment justificat per quant la dictadura espanyola tancava tota possibilitat de discussió lliure, al mateix temps que l'atac i els problemes que es creaven a Catalunya sol·licitaven amb urgència el recolzament de tots els ciutadans amb sensibilitat política, operant-se, així en la pràctica, el que en altres moments hauria estat un govern de concentració nacional.

Així, doncs, davant una situació excepcional, les minories polítiques catalanes han adoptat i han anat descobrint noves formes de lluita, que en gran part han permès la neutralització de l'assimilisme espanyolista i la recuperació posterior de comunitat.

REFORÇAR-NOS ORGANITZATIVAMENT

Aquestes condicions que acabem de descriure no han estat encara superades, però és fàcil observar com la dictadura, tot permaneixent, es veu forçada a adoptar formes aperturistes, en la mesura en que la figura de Franco va morint. Això va creant unes mi-

llores a les condicions objectives per al treball polític.

Tanmateix, la dictadura, incapaç d'engendrar una altra cosa que dictadura, no s'obrirà cap a nous camins realment democràtics abans que una ruptura es produeixi i es crei un canvi de poders que com és lògic els homes del règim no estan disposats a acceptar de grat.

Això fa que les forces polítiques catalanes tinguin l'obligació de replantejar-se al mateix temps noves formes organitzatives, per tal de millorar i ampliar la seva presència i actuació en aquesta nova època a la que estem entrant.

Els partits catalans han organitzat —amb èxit— algunes plataformes d'actuació, com són la "Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya" i l'"Assemblea de Catalunya", però (ara veuríem) la necessitat de crear àdhuc moviments, amb tasques diferents i no contradictòries a les que tenen les plataformes ja existents.

De moment és possible i necessari avançar en el terreny d'establir una relació entre grups i persones, basada en una alternativa democràtica i unes tasques organitzades de comú acord, partint d'unes coincidències determinades.

Catalunya. És una nació al si de l'Estat espanyol. En aquest sentit és necessari lluitar per assolir el reconeixement d'aquest fet, així com els dels altres pobles que s'integren.

Democràcia. Entesa en la seva forma parlamentària i pluralista, que pren en el món occidental, i aplicada a política, economia i cultura. L'Estat té una funció, no és una etapa: és una condició fonamental per a l'exercici de la llibertat. Lluny d'ella, prou ho sabem: només hi ha dictadures de signe divers, però igualment opressives.

Poble. El poble i les seves múltiples comunitats és el protagonista de la vida política, econòmica i cultural. L'Estat té una funció subsidiària. L'autogestió i el socialisme comunitari són expressions d'aquest control de l'economia des de la base. El monopoli de l'Estat no és una solució ni democràtica ni eficient de la ges-

tió de l'economia des de la base.

Europa. Com entitat política és un objectiu necessari per al + futur del nostre país per aconseguir una posició internacional coherent i no dominada pels blocs antagonistes.

EL PAS QUE CAL DONAR

Conservant aquesta eficaç forma d'actuar que fins ara hem anat creant, cal reforçar la relació entre i aprofundir i debatre, en el si de cada grup, les exigències d'aquests objectius que acabem d'apuntar, així com la canviant panoràmica política.

A grans trets, les persones i els grups presents avui poden establir una convergència democràtica de centre-esquerra (entenem + que no entren dintre d'aquests àmbits aquelles persones o grups + de línia social i política conservadora o moderada, que sense ésser franquistes, admeten la necessitat d'un nou clima social i po

lític, i que dins d'un règim democràtic europeu serien la dreta típica. Tampoc entenem dins d'aquest àmbit les persones o grups que consideren el sistema democràtic com un simple pas en un procés ++ cap a una dictadura del proletariat i que són o es mouen dins de + l'àmbit del comunisme.).

Les nostres són avui opcions que constatem, però que sobretot + intuïm, davant la impossibilitat de la consulta electoral, però ++ que donades les característiques de Catalunya com a nació europea + i en plena maduresa industrial, fan suposar importants, al costat + de d'altres opcions.

Nosaltres, que sempre hem volgut que l'actuació fos absoluta++ ment fidel i realista, avui estariem a l'altura de les circumstàncies, si no ens imposéssim aquesta relació, reflexió i opcions polítiques.

maig/juliol 1974"

pel reagrupament del socialisme democràtic a catalunya

"Trenta-cinc anys de franquisme han creat a Catalunya una + situació molt delicada: d'una banda, la supervivència dels catalans, en tant que grup nacional, està greument compromesa; d'altra banda, la restauració de la democràcia i la instauració d'un + ordre social més just, requereixen eliminar obstacles anormalment difícils i arrelats.

Per tot això i davant la nova etapa que s'aproxima en la que + la desaparició del dictador contribuirà a oferir noves perspectives polítiques, creiem que és el moment oportú d'esforçar-nos per crear aquest reagrupament que volem operatiu i eficaç.

NECESSITAT D'UN GRAN REAGRUPAMENT

En aquestes condicions, la política del socialisme democràtic + no pot consistir en la simple afirmació d'uns principis, en un ++ treball de cara al futur, sinó que ha de proposar-se conquistar + ràpidament el poder o almenys influir profundament sobre les decisions, de manera a aconseguir de pressa els redreçaments necessaris. Abans de tot, cal que sigui una política eficaç.

L'imperatiu d'eficàcia imposa un ample reagrupament de totes + les forces polítiques disposades a convergir a mig terme sobre ++ uns objectius mínims ben definits. Però exigeix, al mateix temps, evitar els conglomerats inoperants, on les divergències fonamentals de doctrina o de tàctica esterilitzen l'acció o poden des++ viar en profit d'una tendència estranya.

LES BASES DEL REAGRUPAMENT

Es necessari, doncs, definir una doctrina i una tàctica del socialisme democràtic. Aquesta definició ha de fer-se al voltant ++ d'uns principis ètics i d'unes directrius d'acció. La doctrina ++ del socialisme democràtic i socialdemòcrata, adaptada a les nostres circumstàncies de lloc i de temps, és probablement la més apta a constituir l'ossada ideològica d'aquesta convergència.

De forma expressa volem enumerar aquests grans principis:

Democràcia i llibertat. Creiem que només amb llibertat i democràcia podem assolir una societat més justa i desenvolupada, que faci possible la nostra incorporació a una Europa unida i a un ++ món modern que s'està construint al marge de nosaltres.

Democràcia i llibertat són dos conceptes que no admeten qualificació i que perden sentit polític separats. Democràcia és per + nosaltres el sistema que dóna oportunitat a tots els diversos parers perquè puguin arribar al poder i aquestes possibilitats es + tradueixen en un conjunt de llibertats fonamentals, com són les + de reunió, associació, pensament, expressió, sindical, etc.

Socialisme. Perquè la democràcia i la llibertat siguin reals i no només formals, s'han d'adoptar les mesures necessàries per tal que el plantejament social i econòmic del País, passi d'estar ++ plantejat en funció dels grans beneficis d'unes minories, a estar al servei de la societat. Per això, ens cal, democràticament, una transformació de les estructures, avalada amb el recolzament de +

l'opinió pública. El socialisme és una ideologia que, per convenciment, pot ser patrimoni de totes les classes populars.

L'Estat democràtic és per a nosaltres, doncs, el lloc on es ++ planteja el combat propi del pluralisme en qualsevol societat. L'accés a l'Estat per part dels partits representatius dels interessos populars, permet anar modificant l'estructura social en el sentit + del programa socialista.

Nacionalisme i Federalisme. Una nació és una collectivitat humana estable que, a partir d'unes caracteritzacions antropològiques, idiomàtiques, econòmiques, socials, històriques, culturals i geogràfiques comunes, és capaç d'assumir el seu present i el seu futur històric amb plena responsabilitat política. En aquest sentit, Catalunya és una nació.

Així, doncs, considerant superat per la història i l'economia + el vell concepte de nació que divideix i enfronta els pobles, a la vegada que engendra nous centralismes i opressions, creiem que només a través d'un total reconeixement i cooperació en pla d'igualtat i fraternitat entre els pobles, poden evitar-se els nacionalismes agressius, entre els quals, el dels actuals dirigents de l'Estat espanyol, en constitueixen una mostra excepcional.

Només a través d'un Estat federalment organitzat en tot aspecte, respectuós i garantidor de les llibertats dels pobles que el formen, pot aconseguir-se eliminant les actuals desigualtats i el naixement d'un autèntic esperit de fraternitat entre els pobles de la Península Ibèrica.

Els Sindicats. La llibertat de creació d'òrgans de defensa dels interessos dels treballadors -Sindicats-, és un dret irrenunciable de la classe obrera per poder defensar-se tant davant de la burgesia capitalista com de la burocràcia governamental, en l'exploatació d'uns i els errors o extralimitacions de poder dels altres. ++ Perquè així sigui, els sindicats han d'ésser independents de tot + poder polític o econòmic, sempre respectant les idees polítiques i creences dels seus membres.

Tot i acceptant aquest dret, els treballadors i els qui amb ++ ells lluiten, ens esforçarem per no malmetre el patrimoni que, amb l'esforç de tots, s'ha format sota la denominació de CNS o Organització Sindical i també el que es troba en les Mutualitats i "Montepíos" laborals i ens obliguem, per tant, a obtenir una administració d'aquests bens en la que participin tots els corrents obreristes de Catalunya i de la resta de pobles que comprenen avui + l'Estat espanyol.

El treball tindrà reconegut el seu dret de vaga i de negociació, doncs aquests drets són les principals armes dels treballadors per reivindicar tots els altres objectius, així com per aconseguir una organització social més justa i igualitària.

LES DIRECTRIUS D'ACCIÓ

L'aplicació d'aquests principis a la nostra situació condueix a

uns objectius polítics precisos, que són: el restabliment de les llibertats personals i ciutadanes; el restabliment d'un govern català; la instauració d'una democràcia política i econòmica, de participació directa; la defensa de l'individu enfront de l'Estat i la burocràcia; l'aplicació a tots els nivells dels principis federalistes; i l'edificació progressiva d'una societat sense privilegis on s'hagi eliminat l'exploatació de l'home per l'home.

CATALUNYA ENFORA

En un món, on cada vegada més, tots els països són solidaris + els uns dels altres, Catalunya difícilment podria aïllar-se. Molt al revés: cal que Catalunya afirmi la seva solidaritat amb els altres pobles peninsulars, oprimits nacionalment o socialment, i, més enllà, encara, amb tots els pobles desfavorits, víctimes de les fatalitats històriques o de l'imperialisme. Sense oblidar, però, que el socialisme i la democràcia es construeixen en el marc de les nacions i, per tant, la nostra participació en la tasca de construir la democràcia i el socialisme a nivell peninsular i internacional està en fer de Catalunya un poble democrata i socialista.

Per la geografia i per la història, Catalunya és un País europeu i és només en una comunitat europea de nacions on pot trobar el seu equilibri. Tant si és, però, en l'àmbit hispànic, com si és en el futur en l'àmbit europeu, Catalunya no pot renunciar a les prerrogatives essencials de l'autogovern i a l'establiment de lligams especials amb els altres pobles catalans.

LA TÀCTICA POLÍTICA

En una societat evolucionada com la societat catalana, el socialisme democràtic no pot arribar al poder si les necessàries formes que propugna van associades, en l'esperit de la gent, amb la coercició, la inseguretat o el desgavell econòmic.

D'una banda, la Revolució amb majúscula, àdhuc suposant que romanguí desitjable, ha esdevingut impossible. Per a les esquerres en general, que no tenen pretensions al seu servei, el camí del poder no passa per la revolució o el cop d'estat, sinó pel sufragi. La incorporació a un moviment d'esquerra democràtica de grups + culls revolucionaris no significa, doncs, cap reforçament sinó, al contrari, la probable pèrdua de recolzament d'amplis sectors populars.

PER LA UNITAT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA

"Reunits militants socialistes provinents de partits, plataformes i grups diversos, veiem la necessitat d'obrir un procés de convergència socialista, de creació d'un ampli moviment d'unitat dels socialistes de Catalunya.

Creiem que aquest procés hauria de basar-se en dos eixos: d'una banda, la confrontació d'experiències i de posicions teòrico-polítiques, de cara a una homogeneïtzació progressiva; d'altra, + l'articulació d'unes formes de col·laboració pràctica i d'acció unitària sectorial i general.

L'objectiu d'aquest procés creiem que ha d'ésser la unificació política i organitzativa dels socialistes de Catalunya.

Per avançar amb eficàcia en aquest camí, de gran importància + en el moment actual d'acceleració del procés de ruptura democràtica i de polarització creixent de la correlació de forces socials i polítiques, creiem que és necessari partir de l'establiment + d'uns acords mínims que defineixin i enforteixin el marc polític d'aquesta convergència i que constitueixin el primer pas del procés d'unificació.

En aquest sentit, sotmetem a la vostra consideració els punts mínims sobre els que hem coincidit i que considerem útils per a + homogeneïtzar posicions i avançar amb eficàcia pel camí de la unitat socialista:

1. Considerem com a objectiu primer en l'actual etapa de lluites de les classes populars, la consecució de les lliber-

MODERNITAT I RENOVACIÓ

Una convergència de socialistes democrates catalans, necessita, + també, per a reeixir, afirmar la seva modernitat i començar per + perdre tot complex referit a aquest punt de vista. El catalanisme és tot el contrari d'una idea del passat. En l'ordre cultural, Catalunya fou durant molts anys, quan era ella mateixa, la introductora a la Península de les noves idees, les noves tècniques i àdhuc les noves modes. A Europa, l'anomenada "regionalització" està a l'ordre del dia i apareix com l'únic mitjà d'assegurar la veritable participació democràtica, la planificació econòmica eficaç, + l'agencament del territori i la qualitat de la vida. Mentre que la noció mateixa de socialisme "científic" apareix com presumptuosa, antiquada i inadaptada a la complexitat del món actual, els del socialisme democràtic i socialdemòcrates, humanistes i no dogmàtics, resulten ésser els únics que poden fer compatibles la llibertat i l'eficàcia econòmica amb el benestar de tots i la justícia autèntica.

Per assegurar llur triomf, els grups que participen en aquesta convergència, necessiten realitzar un esforç d'imaginació considerable. La política no pot fer-se només amb grans principis i abstraccions i, en molts aspectes, les antigues divisòries concretes entre dretes i esquerres han quedat, per sort, superades. La misèria tendeix a desaparèixer en tant que problema polític; la religió ha esdevingut un afer individual; la societat capitalista protegeix ja, encara que de manera imperfecta, dels riscos essencials de l'existència; i àdhuc la democràcia és compatible amb una política de dreta. Per a recalcar la seva especificitat, les esquerres + han d'encarnar els seus ideals de progrés al servei de l'home en + les noves realitats del món actual, han de desmarcar-se dels golfes el + llenguatge obsolet i han de buscar les solucions dels problemes + d'avui. En una societat que ha arribat ja a un grau de desenvolupament suficient per a exigir la continuïtat de funcionament abans + que les reformes, les esquerres han de demostrar una capacitat de gestió que inspire confiança, i com que no es tracta solament d'arribar al poder, sinó sobretot de mantenir-s'hi, han d'adquirir + prioritàriament el domini de les tècniques d'intervenció econòmica per a poder neutralitzar el sabotatge deliberat dels qui voldran + defensar a tot preu llurs privilegis.

juliol 1974 "

tats polítics, nacionals i sindicals, en un procés de ruptura democràtica que posarà a primer terme l'actualitat d'una alternativa socialista. En aquest sentit, creiem que la lluita actual per les llibertats té un contingut revolucionari que ha de concretar-se + en la necessitat que el moviment obrer i popular s'organitzi en una perspectiva anticapitalista.

2. Dins el procés de lluita per les llibertats, valorem l'Assemblea de Catalunya com a marc polític fonamental, en la mida en què aconsegueixi aglutinar entorn de la classe treballadora a + tots els sectors populars i democràtics que poden participar en el procés de ruptura democràtica.

3. Creiem que la lluita dels treballadors pot i ha de tenir avui l'objectiu de la construcció d'un sindicat unitari, amb autonomia pròpia, capaç d'agrupar les diverses tendències del moviment obrer. En aquesta perspectiva considerem el moviment de les Comissions Obreres com un embrió d'aquest futur sindicat unitari + de classe i creiem que cal impulsar un procés d'unificació de les diverses formes organitzatives de CCOO i d'altres forces sindicals.

4. Sobre la base d'un respecte estricte de les opcions personals dels seus militants, la futura organització dels socialistes haurà de basar-se en la consideració del marxisme com a mètode idoni d'anàlisi de la realitat i de transformació d'aquesta.

5. En el nostre país, la lluita pel socialisme i la lluita per

l'autodeterminació nacional estan estretament lligades. Creiem ++ que el nostre problema nacional no trobarà la seva solució definitiva en un marc democràtic, sinó que aquesta es troba lligada estretament a una alternativa socialista.

6. Ens proposem treballar en la construcció d'un gran partit + socialista, capaç d'agrupar els treballadors i els sectors populars de Catalunya sobre la base d'uns criteris de total democràcia interna i de militància disciplinada. El partit a construir reconeixerà totalment l'autonomia de les organitzacions de masses. Enfront de les concepcions burocràtiques i avantguardistes que s'arroguen la representativitat exclusiva de la classe obrera i dels sectors populars, creiem que el partit a construir, + reconeixent la pluralitat d'opcions existents en el si de les ++ classes populars, ha d'aspirar a suscitar accions, sintetitzar experiències i proposar una línia general i un model de futur de ++ forma que sigui capaç de dirigir el procés general de marxa vers + el socialisme per la justesa dels seus actes i de les seves posi- + cions.

7. La unificació dels socialistes catalans té avui Catalunya + com a marc geogràfic. Ha d'establir llaços de col·laboració amb els companys del País Valencià i de les Illes, així com amb + els de la resta de l'Estat espanyol, ajudant a que s'avanci, a ni- vell de tot l'Estat, en l'articulació dels diferents grups i par- tits que estiguin per l'alternativa socialista.

8. Creiem que per avançar en la consecució de l'alternativa so- cialista serà necessari desenvolupar un moviment ample que agrupi els diferents sectors socials interessats en el socialisme com a model que garanteixi una democràcia real i unes formes auto- gestionàries a tots els àmbits de la vida social.

cap a la convergència dels socialistes revolucionaris dels països catalans

"El constant increment de la lluita obrera i popular als Pa- ïsos Catalans és el primer agent d'un grau superior de polititza- ció de les masses. La dinàmica dels fets fa que en qualsevol com- bat reivindicatiu aparegui la causa de la nostra opressió: el po- der de la gran burgesia basat en el nacional-imperialisme espa- nyol. La consciència política dels individus més lligats a la llui- ta ultrapassa, doncs, fàcilment els simples plantejaments polí- tics democràtics antidictatorials, i assolix un caràcter de clas- se lligat a la realitat nacional catalana.

El PSAN, d'ençà de la seva fundació, ha treballat per agrupar + els lluitadors d'avantguarda del moviment popular d'alliberament. Les seves pròpies deficiències han impedit arribar a organitzar + molts d'aquests combatents. Els plantejaments polítics del partit socialisme revolucionari de base marxista/independència nacional/ societat socialista internacional, són els que donen resposta to- tal i coherent a la problemàtica de les classes populars catala- nes. És imprescindible, per tant, que el PSAN assumeixi el seu pa- per d'avantguarda i discussió de la lluita, per a la qual cosa es fa necessari el seu enfortiment polític i organitzatiu.

Els militants del PSAN no són els únics que lluiten amb una o- rientació socialista revolucionària, car a la pràctica hi ha molts altres lluitadors que duen una acció convergent, en molts aspec- tes fonamentals, amb els del PSAN. Molts d'aquests militants s'in- tegraran als nostres rengles, però d'altres, a causa del rigor ++ dels nostres plantejaments polítics, difícilment s'enquadraran de manera immediata amb nosaltres. També d'altres organitzacions po- lítiques defensen d'una manera més o menys coherent una alternati- va socialista revolucionària als Països Catalans, però mantenen +

Aquest procés d'unitat no pot improvisar-se. Proponem, en aquest sentit, unes etapes que considerem com les més viables:

1./ En una primera fase, informal, haurien d'establir-se el mà- xim de contactes entre els grups i militants interessats en aquesta línia, amb l'objectiu d'elaborar col·lectivament una plata- forma d'acord polític mínim.

2./ La confluència d'aquests sectors sobre un acord concret o- briria una segona fase, provisional, on s'articularia un ++ front unitat socialista, amb un comitè d'enllaç, encarregat d'e- xercir tasques de coordinació. Al llarg d'aquesta etapa s'articula- rien formes concretes d'unitat d'acció general i sectorial i es ++ desenvoluparia un ample debat teòric-polític, amb l'objectiu d'a- profundir les bases unitàries.

Creiem que aquest debat hauria de centrar-se en algunes qües- tions fonamentals, com: a) anàlisi de la lluita de classes a Cata- lunya i a l'Estat espanyol; b) la qüestió del partit; organització i relació amb el moviment de masses; c) programa d'acció que apro- fundeixi unes concepcions d'ordre estratègic i tàctic; d) la qües- tió nacional, etc.

3./ Finalment, en funció del ritme d'avanç en aquest procés d'u- nificació, creiem que caldria arribar, el més ràpidament ++ possible, a una tercera fase definitiva, amb la creació del partit.

agost 1974"

en una o altra qüestió posicions polítiques que fan impossible, ara com ara, una unificació política i organitzativa.

La realitat és que avui podem parlar de l'existència d'un movi- ment d'ample abast per l'alliberament de classe i nacional, amb di- ferències polítiques al seu interior, però coincidents en molts as- pectes fonamentals. Aquest moviment, però, no té el grau de cohesió i d'unitat que és possible avui.

La conseqüència immediata és que el moviment, considerat global- ment i en cada una de les seves parts, no té el grau d'incidència i d'influència polítiques que li correspondria pel seu gruix real.

Se'ns apareix avui com un objectiu principal estructurar políti- cament i organitzativament les organitzacions i els militants revo- lucionaris dels Països Catalans. Aquesta estructura, com hem dit, + no pot ésser uniforme per ara, cal que parteixi dels nivells reals + de convergència política i que respecti en tot allò que no sigui u- nitari la llibertat d'acció de totes les possibles organitzacions + que en formin part i de tots els militants que s'hi adhereixin a títol particular.

El moment polític actual és especialment propici per a endegar + aquest moviment o front, ja que la disponibilitat política de molts lluitadors augmenta en constatar com a possible i pròxima la fi del franquisme. L'enderrocament de la dictadura no és un fi en si ma- teix, sinó un mitjà per a aconseguir l'objectiu que les classes po- pulars necessiten per a esdevenir els dirigents de la vida del pa- ís: l'estat socialista dels Països Catalans. La lluita que propug- nem per l'alternativa democràtico-popular catalana a l'actual situa- ció cal explicar-la i dirigir-la ja en funció d'aquest objectiu es- tratègic; si no, correm el perill de desarmar políticament les clas-

ses populars catalanes, tot permetent així que l'enderrocament + de la dictadura es faci a profit de la burgesia o que un socialisme espanyolista ens imposi un procés revolucionari que no sigui el nostre.

Cal donar ja des d'ara una perspectiva estratègica a la lluita. No podem esperar fins un hipotètic "després de la dictadura" per tal d'organitzar tots els socialistes revolucionaris catalans.

La no existència d'aquest front o moviment de què parlem, fa que molts militants caiguin en els paranyes del marxisme espanyolista o regionalista, o bé en els de la socialdemocràcia de base catalana o espanyola.

No se'ns amaguen les dificultats i reticències de tota mena + que hi pot haver en la constitució d'un acord com el que apuntem. Cal partir, com ja hem dit, d'uns plantejaments realistes i escalonats. Creiem que els criteris organitzatius haurien d'ésser + molt pràctics. Pel que fa als criteris polítics per a participar en aquest moviment o front hauran d'ésser els que ja hem indicat: la lluita per un socialisme revolucionari als Països Catalans. +

Altres qüestions creiem que han d'ésser fruit d'un ampli debat entre les forces interessades en aquesta iniciativa; tan sols volem indicar que creiem que s'hauria d'imposar uns condicionaments tan rígids que impedissin l'operació.

Aquest article no pretèn més que expressar la necessitat i la + urgència que el PSAN veu en la convergència dels socialistes revolucionaris dels Països Catalans, i donar un mínim d'orientació sobre com es podria estructurar, per tal de propiciar un ampli debat tant a l'interior de l'organització com a tots els grups i persones susceptibles de confluïr-hi. Creiem que la lliure aportació i discussió serà la que farà possible la constitució d'aquest front socialista català, organisme que haurà de superar les divergències partidistes, al servei de la creació del moviment general de les classes populars catalanes en lluita pel seu alliberament nacional i de classe."

(Extret de LLUITA, portantveu del Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans, Nº 41, juliol 1974, pp. 1-2.)

ELS 67 DE SABADELL

El 8 de setembre eren detingudes per la policia a Sabadell 67 persones, sota l'acusació de pertànyer a l'Assemblea de Catalunya.

Durant aquesta acció, les "forces d'ordre" -grisos, socials i civils- van utilitzar dos helicòpters; van registrar sense permís judicial bon nombre de cases particulars; van efectuar diversos trets a + l'aire; i van violar el recinte i la clausura del Col·legi de les Escolàpies, l'indret on creiem que s'havia de celebrar la reunió, ja que Mnscr Jubany no els va concedir cap autorització.

17 EMPRESONATS

Com que la llista dels 67 detinguts ha estat reproduïda per la premsa espanyola + publicada a Catalunya, no la inserirem aquí.

Després dels interrogatoris i de presentar declaració davant el jutge, 50 dels 67 foren posats en llibertat sense fiança. La resta ingressaren a la presó "Modelo" de + Barcelona, i són:

- Francesc ARAGAY i PRADES, llicenciat
- Joan ARUMI i DELGAR, advocat
- Assumció CABRE i MASCORDA, ATS
- Rafael CABRE i PREICAS, advocat
- Salvador CARMONA i LEON, químic
- Maria COM ELLAS i DONYATE, administrativa
- Jordi DUCH i CORTINAS, mestre
- Ferran FULLA i SALA, escriptor
- Rafael GOMEZ i GARCIA, repartidor
- Vladimir JIMENEZ i POVEDANO, estudiant
- Bonaventura MARGO i VIVES, empleat
- Joan MAYORAL i VILLARRUBIA, comerciant
- Alexandre MESA i LUQUE, pintor
- Joan PALLARES i MARTINEZ, banca
- Artur RICART i CAPDEVILA, publicitari
- Josep TORRES i ESTEBAN, químic

- Josep VIDAL i VILLA, economista.

Quatre d'ells: Duch, Fulla, Mesa i Vidal Villa foren multats per la DGS amb 150.000 pessetes. D'altra banda, se sap que + com a mínim 3 (Vidal Villa, Ricart i Mayoral) foren bàrbarament apallissats per la Social quan els interrogatoris; en especial Mayoral, el qual va rebre repetides puntades de peu als genitals i a una orella.

(A remarcar que aquests tres pertanyen als 113 detinguts sota la mateixa acusació el passat 28 d'octubre 1973, a la parròquia de Maria Mitjancera de Barcelona.)

CRIDES

Amb motiu d'aquestes detencions, han estat diverses les crides a la mobilització i a la solidaritat. Hem vist fulls signats per:

- Secretariat de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya,
- Delegació de l'AdeC a Sabadell,
- Front Nacional de Catalunya,
- Partit Socialista Unificat de Catalunya,
- Moviment Socialista de Catalunya,
- Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans,
- Comitè Nacional de Catalunya del Partit Comunista d'Espanya (internacional),
- Sense signar, titulat "Comunicat al Poble de Catalunya".

o o o

L'11 de setembre, al vespre, varis centenars de persones es manifestaren a les Rambles demanant la llibertat dels 67 detinguts i tot cridant visques a l'AdeC.

Igualment, a les 8 de la tarda del dia 12, més d'un miler de persones desfilaren Av. Gaudí avall pel mateix motiu.

En cap d'ambdues manifestacions es produïren detencions.

o o o

SOLIDARITAT!

A aquests 17 i als altres presos polítics catalans de la "Modelo" els podeu dur + menjar, roba, llibres, etc.

Cal anar personalment a la Presó (Entença, 155). Els paquets han de dur: el nom de l'interessat i l'afegitó 4ª Galeria. A més a més, cal consignar el contingut: 1 pot de llet condensada, un formatge, etc. No hi + porteu begudes de cap mena.

(No cal ser familiar per l'entrega dels paquets.)

→ AJUDEU-LOS! ←

última hora

Segons notícies que han circulat durant aquests dies, diverses personalitats representant de sectors de la nostra burgesia nacional, de l'empresariat català i de l'Església de Catalunya, han rebut + una sèrie de visites en les quals se'ls demanava d'afegir-se a la "Junta Democràtica de España".

Segons sembla, cap d'aquestes persones ha acceptat, i fins i tot circula + un document col·lectiu al respecte.

RECTIFICACIÓ: En aquest número d'"AVUI", en parlar d'un dels protagonistes de la "Junta", el Sr Calvo Serer, s'hi diu + que és Secretari de Don Juan de Borbón, quan en realitat ha de dir: Ex-secretari.

En propers "AVUI" anirem informant + del curs dels esdeveniments.

"junta" Oficina de Comunicació General CEDOC

11 SETEMBRE 1974

Catalunya-Xile

Enguany, l'Onze De Setembre ha tingut dues vessants: l'aniversari de la pèrdua de les llibertats catalanes i, a l'ensem, el primer aniversari del Cop d'Estat militar feixista de Pinochet contra el Govern constitucional de la Unitat Popular de Salvador Allende, a Xile. A més, la diada estava immersa en la protesta per la detenció de 67 suposats participants d'una reunió de l'Assemblea de Catalunya, a Sabadell (veure Informe al respecte en aquest mateix número d'"AVUI").

ACCIONS

A més a més de gran nombre de pintades a Barcelona i comarques, amb els eslògans de: "11 de Setembre, Llibertat", "Visca a l'Assemblea de Catalunya", "Independència i Socialisme", "Llibertat per als 67 de Sabadell", etc., es van produir diverses penjades de banderes catalanes amb l'eslògan.

atemptats amb explosius-atemptats amb exp

1) En el número 553 del Carrer de València de Barcelona, on abans hi havia una "Jefatura Local del Movimiento", va explotar un poderós artefacte, afectant també a d'altres edificis dels voltants. No hi hagué ferits. L'acció fou duta a terme a les 00:00 hores del dia 11 de setembre.

2) A un quart de 10 del vespre del mateix dia 11, foren descobertes dues bombes més -de 3 cartutxos de dinamita cada una- als locals del Jutjat Nº 1 de Terrassa, abans que fessin explosió.

3) Un comando format per uns 60 joves va atacar les oficines de LAN CHILE, a la Via Augusta de Barcelona. El grup va trencar els vidres del local de les línies aèries xilenes i hi va llençar diversos còctels-molotov, els quals van produir un incendi. Després de cridar frases contra la Dictadura Feixista de Pinochet i a favor de la UP de l'A

llende, el comando va fugir abans de l'arribada de la policia. L'acció es va produir a les 2 del migdia del dia 11.

manifestacions-manifestacions-manifestacions

Enguany només hi ha hagut, que sapiguem, una única manifestació per l'Onze de Setembre:

A 3/4 de 9 del vespre del mateix 11, unes 300 marxaren per les Rambles des del Carrer + Ferran, tot cridant consignes sobre l'Assemblea de Catalunya. El grup era portador de + diverses pancartes escrites també en català. + No es van registrar detencions.

D'altra banda, cal esmentar que hi havia + forces de policia davant Magistratura, ja + que, com és sabut, allà al costat hi havia + l'estàtua de Rafael de Casanova.

També es va registrar la presència de + forces policials a la Plaça Urquinaona i davant el Palau de Justícia. En aquest últim indret, van dispersar grups de gent que protestaven + per la detenció dels 67 de Sabadell.

octavetes i crides-octavetes i crides-octave

Fins ara, la redacció de l'"AVUI" té com a neixement dels següents papers sobre l'Onze de Setembre d'aquest any:

- "11 SETEMBRE", signada per Front Nacional de Catalunya (FNC);
- "11 DE SETEMBRE 1974", signada pel Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans (PSAN);
- El número 4 de "Cadena Informativa" del Partit Popular de Catalunya (PPC); i
- "PER UN ESTATUT D'AUTONOMIA", petit opuscle de 6 pàgines, sense signar.

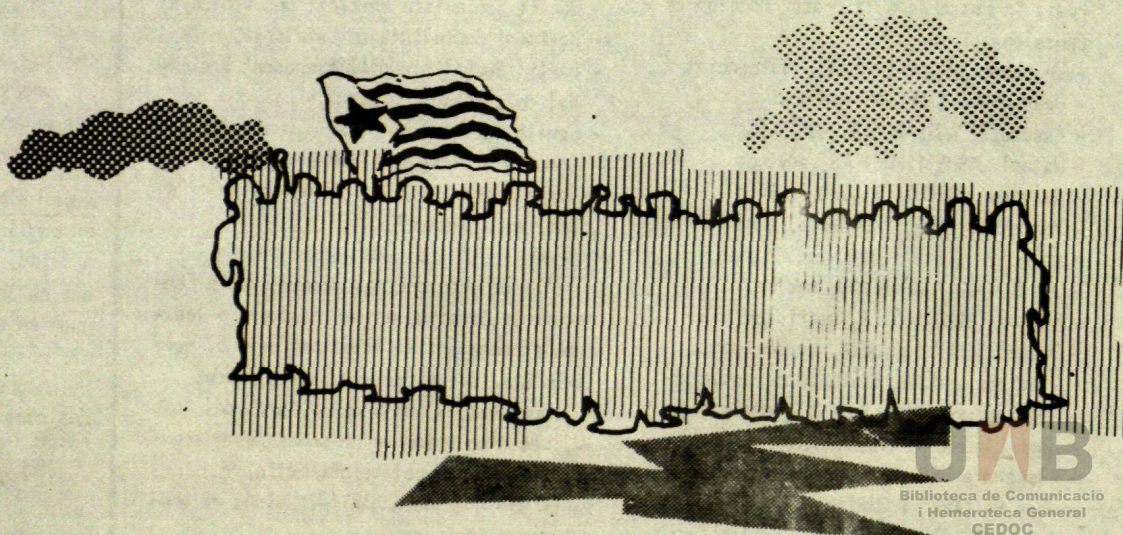
o o o

XILE 1974: Cartell clandestí antifeixista.

En general, tots aquests documents fan + referència a una sèrie de punts comuns: Pèrdua de les llibertats nacionals; l'actual moment polític i social; l'Assemblea de Catalunya; i els fets de Xile.

A destacar l'opuscle "PER UN ESTATUT D'AUTONOMIA", per l'amplitud amb què tracta + la Reivindicació Nacional Catalana. Un altre aspecte interessant del dit paper és la referència que fa a l'experiència autonòmica de Catalunya durant els anys 1931-1939, quan el poble català aconseguí un Govern + Pròpi de la Generalitat, un Parlament + un Tribunal de Cassació, així com + la possibilitat de legislar i executar sobre alguns aspectes de la vida catalana. Finalment, el document estableix una relació entre aquesta reivindicació i el punt 3 de l'Assemblea de Catalunya.

CATALUNYA DIU NO A LA "JUNTA"

El 29 de juliol propassat es produïa a París un fet d'incalculables conseqüències: en una conferència de premsa, dues persones s'atorgaven la representació de tota l'oposició democràtica dels pobles de l'Estat espanyol.

Els Srs Santiago Carrillo (Secretari General del PCE) i Rafael Calvo Sotelo (secretari de Don Juan de Borbón i membre de l'OPUS), anunciaven la creació d'una "Junta Democrática de España", la qual "asume desde ahora, bajo la actual Dictadura, o bajo el sistema transitorio que la sustituya, la responsabilidad de vigilar, coordinar, impulsar, promover y garantizar el proceso constituyente de la democracia política en España", segons es diu en la "Declaración al Pueblo Español".

La primera conseqüència d'aquesta diguem "bomba política" a Catalunya fou una profunda commoció al si de la nostra oposició democràtica. Al cap i a la fi no havien estat consultades ni la Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya ni l'Assemblea de Catalunya, i, pel que sembla, passava el mateix amb les distintes Taules Democràtiques existents a la resta de nacions i regions de l'Estat espanyol. Així, doncs, l'apellatiu de "Democrática" donat a una Junta que diu parlar en nom de tots els opositors de l'Estat espanyol multinacional, quedava -i queda- en entredit.

Però encara hi ha un altre detall o factor "incomprensible": en un dels seus 12 punts programàtics -en el 9è concretament- es diu: "EL RECONOCIMIENTO, BAJO LA UNIDAD DEL ESTADO ESPAÑOL, DE LA PERSONALIDAD POLITICA DE LOS PUEBLOS CATALAN, VASCO, GALLEGO + (...)". En d'altres paraules que, d'entrada, es nega el dret a l'autodeterminació que tenen els Països Catalans, Euzkadi, Galiçia i l'Arxipièlag Canari, en tant que nacions oprimides, ocupades i colonitzades -ni que sigui a l'Europa industrial-, dret reconegut i garantit per l'ONU i d'altres organismes internacionals i, en el nostre cas, per l'Assemblea de Catalunya: punt 3er.

Evidentment, la primera reacció d'estupor de l'oposició democràtica catalana es transformà ràpidament en una protesta gairebé unànime, doncs fora del PSUC (nom del PCE a Catalunya) i una única personalitat política, la resta de les organitzacions han fet saber, verbalment en reunions unitàries, o bé per escrit, la seva disconformitat. Des de feia bastants anys, doncs, es produïa un enfrontament entre el PSUC-PCE i la resta de l'oposició democràtica de Catalunya.

Però deixem que siguin les pròpies declaracions emeses al respecte les que parlin i aclarin posicions:

LOS PUNTOS DE LA JUNTA

- 1 La formación de un Gobierno provisional que sustituya al actual, para devolver al hombre y a la mujer españoles, mayores de dieciocho años, su plena ciudadanía mediante el reconocimiento legal de todas las libertades, derechos y deberes democráticos.
- 2 La amnistía absoluta de todas las responsabilidades por hechos de naturaleza política, y la liberación inmediata de todos los detenidos por razones políticas o sindicales.
- 3 La legalización de los partidos políticos, sin exclusiones.
- 4 La libertad sindical, y la restitución al movimiento obrero del patrimonio del Sindicato Vertical.
- 5 Los derechos de huelga, de reunión y de manifestación pacífica.
- 6 La libertad de prensa, de radio, de opinión, y de información objetiva en los medios estatales de comunicación social, especialmente en la televisión.
- 7 La independencia y la unidad jurisdiccional de la función judicial.
- 8 La neutralidad política y la profesionalidad, exclusivamente militar para la defensa exterior, de las fuerzas armadas.
- 9 El reconocimiento, bajo la unidad del Estado español, de la personalidad política de los pueblos catalán, vasco, gallego, y de las comunidades regionales, que lo decidan democráticamente.
- 10 La separación de la Iglesia y del Estado.
- 11 La celebración de una consulta popular, entre los doce y los dieciocho meses -contados desde el día de la restauración de las libertades democráticas-, con todas las garantías de libertad, igualdad de oportunidades e imparcialidad, para elegir la forma definitiva del Estado.
- 12 La integración de España en las Comunidades europeas, el respeto a los acuerdos internacionales, y el reconocimiento del principio de la coexistencia pacífica internacional.

UNIO DEMOCRÀTICA DE C.

"Unió Democràtica de Catalunya", partit membre de la Internacional Demòcrata-Cristiana, ha fet pública la següent Declaració:

"El recent anunci públic de la constitució de la "Junta Democrática de España", la forma com s'ha dut el procés de creació i el contingut programàtic, fan necessària una anàlisi del fet amb la finalitat de facilitar una informació objectiva i d'establir-ne una valoració política.

ANTECEDENTS

1) Fa anys que existeix un treball constant i regular de les forces polítiques + de l'oposició per a construir una alternativa democràtica al Règim. Aquest procés unitari ha tingut una de les seves bases més sòlides a Catalunya: la realitat viva i operant de la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya (CCFPC) i l'Assemblea de Catalunya (AdeC), així ho testifiquen.

2) El treball per a construir una alternativa democràtica de base, és a dir, a partir de les forces polítiques reals s'ha desenvolupat activament a la resta de l'Estat espanyol, com ho expliciten les coordinacions i taules democràtiques existents a les diverses nacionalitats i regions de l'Estat.

3) Introdueix un element confusoriari atribuir a la "Junta Democrática de España" aquests treballs per a aconseguir la creació de l'alternativa democràtica (vegin-se els paràgrafs 5è, 6è i 7è (1) de la "Declaración de la Junta Democrática de España al Pueblo Español"). Com ho és voler fer creure que la Junta aglutina totes (o la major part) de les organitzacions coordinades i personalitats de l'oposició de l'Estat espanyol.

4) En aquest sentit, volem remarcar que tant la CCFPC com l'AdeC no van tenir co-neixement previ de la constitució de la "Junta", que fou coneguda per la declaració pública feta a París.

5) Una proposta tan important com vol ser la que formula la "Junta Democrática de España" és incompatible amb la precipitació amb què s'ha portat el procés de la seva constitució, ignorant, a més, en el cas de Catalunya, la CCFPC i l'AdeC, i d'altres formes de coordinació de l'Estat espanyol.

6) Corroboren aquesta precipitació les diferències existents entre el text original (castellà) i les versions posteriors en català (del PSUC)/:

La Junta Democrática se disolverá	Aquesta Junta deixarà d'ex-
el día que comience el ejercicio	xistir en el moment precís
de un poder político legitimado	que sigui nomenat un Govern
por el sufragio universal.	Provisional.

SOBRE EL PROGRAMA DE LA "JUNTA DEMOCRÁTICA DE ESPAÑA"

1) Dels anteriors antecedents cal concloure que el procés de formació de la "Junta Democrática de España" ha estat minoritari, poc dialogant i poc democràtic. En aquestes condicions resulta excessiu de voler-se atribuir, com ho fa la "Junta", la missió de: "vigilar, coordinar, impulsar, promover y garantizar el proceso constituyente de la democracia en España".

2) Volem constatar, a més, que la concepció global de la declaració, que manifesta, com a màxim, un sentit d'un cert "regionalisme" i, que en cap cas no fa referència a la realitat plurinacional de l'Estat espanyol.

3) Més en concret expressem la nostra total disconformitat amb el punt Nº 9 de la declaració, l'únic que es dedica al problema de les nacionalitats. Considerem que el plantejament, per centralista, contradiu el principi de la nacionalitat catalana i el criteri adoptat dels diversos òrgans de coordinació i formulat per la CCFPC i per l'AdeC: reivindicar per a Catalunya unes atribucions no inferiors a les que explicita l'Estatut d'Autonomia del 1932.

En aquest sentit, Unió Democràtica de Catalunya considera que, partint d'aquell principi, l'única solució correcta que cal plantejar amb tota claretat és de la l'organització federal de l'Estat espanyol.

4) Considerem incompatible amb el respecte degut a la comunitat nacional catalana i als organismes de lluita democràtica que hi actuen (CCFPC i AdeC) la crida a la constitució de "Juntas Regionales" i a la convocatòria unilateral de la denominada "Acción democrática nacional" (2). Qualifiquem aquest fet de mostra explícita d'una concençió política fonamentada en el dirigisme centralista.

CONSECUENCIAS

1) El procedir de la "Junta Democrática de España" ha aconseguit no ja promoure la unitat, sinó crear tensions molt greus en el si de la CCFPC i de l'AdeC, i desorientar l'opinió pública catalana, produint un entorpiment en la marxa del moviment unitari català.

PSUC-PCE

El Partit Socialista Unificat de Catalunya ha estat l'única organització catalana que ha difós els punts de la "Junta".

En una octaveta titulada "AL POBLE DE CATALUNYA" i signada pel Comitè Central del PSUC, s'hi reproduïxen els 12 punts de la "Junta", però no el text de la "Declaración" que acompanya els dits punts. En canvi, el full en qüestió diu:

"Aquesta Junta reuneix al seu si dirigits de partits polítics, d'agrupacions socials i d'organismes democràtics de diverses nacionalitats i regions espanyoles entre elles Catalunya, així com personalitats de marcada significació pública, i com prenen un ventall de forces que va des de comunistes fins a monàrquics, des de treballadors fins a grans capitalistes.

La JOE, constituïda amb "caràcter obert", es proposa de "vigilar, coordinar, propulsar, promoure i garantir el procés constituent de la democràcia política a Espanya".

El Programa de la Junta és el següent: (Els 12 punts traduïts al català.)/

La dimensió HISTÒRICA d'aquest fet no pot escapar a ningú.

La JD es constitueix, en efecte, en el moment més crític que hagi conegut mai la dictadura que, des de fa 35 anys, oprimeix els pobles d'Espanya.

Aquesta dictadura, culpable d'haver segrestat les llibertats democràtiques, culpable d'haver regnat pel terror i la violència, culpable d'haver lliurat el país a una minoria corrompuda i àvida de privilegis, culpable d'haver intentat liquidar per la força la personalitat nacional de Catalunya, havia arribat ja al seu esgotament abans de la malaltia que ha dut el dictador a les portes de la mort.

Aquesta dictadura es troba prop del col·lapse. L'agonia d'En Franco és l'agonia de tot un règim. La caiguda del feixisme a Portugal i a Grècia accelerarà aquesta agonía.

Es impossible preveure amb detall quin serà el final definitiu. Però és segur que la desaparició, ja imminent, de la figura del "Caudillo" precipitarà -precipita ja- el desconcert en les esferes del poder, les intrigues i les lluites de camarilles, la descomposició, en suma, d'un sistema polític contrari als interessos de la immensa majoria dels espanyols. La mort física del dictador serà rebuda pels pobles d'Espanya amb una immensa alegria, que pot expressar-se i ha d'expressar-se sortint en massa al carrer a exigir l'amnistia i les llibertats polítiques.

El règim intenta perpetuar-se ell mateix a través dels anomenats mecanismes successoris, ficció legalista sense cap valor, que ja han entrat en acció amb el traspass provi-

→ U.D.C.(segueix)

2) Denunciem com a maniobra contra els organismes unitaris de Catalunya els contactes amb persones i grups, generalment de dreta, per obtenir la seva participació a la "Junta", així com l'intent de campanya popular /sobre la dita "Junta"/.

CONCLUSIONS

1) Conscients que la lluita per l'alternativa democràtica tan sols pot ser sòlida ment construïda sobre la base d'un diàleg obert, el respecte mutu i la claretat en l'actuació, Unió Democràtica de Catalunya considera minoritària i ineficaç la composició de la "Junta Democràtica de España".

2) Convençuts de la necessitat de donar major solidesa a l'alternativa democràtica, Unió Democràtica de Catalunya intensificarà els seus esforços en el si dels òrgans de coordinació nacionals i de l'Estat espanyol per a:

- Proposar un programa d'acció concreta als organismes unitaris de Catalunya, que efectivament contempli les condicions del moment present i les necessitats populars.
- Intensificar el procés de formació de la convergència democràtica, com a millor garantia per a la creació de les condicions que assegurin el restabliment i el manteniment de les llibertats polítiques (3) de Catalunya en un futur immediat."

NOTES ACLARATORIES DE L'EQUIP "avui":

(1) Els paràgrafs en qüestió diuen:

"La misión histórica de la oposición política española a la dictadura ha consistido precisamente en crear y preparar a estas organizaciones, estos líderes y estos cuadros, en la larga acción emprendida -desde plataformas ideológicas conservadoras y progresistas, de derecha y de izquierda, modernas y tradicionales, nacionales y regionales /(!)/-, para la conquista de las libertades públicas. La opinión española conoce la existencia, la calidad y la eficacia de estas organizaciones, así como la de las más destacadas personalidades de la oposición democrática, pese a la permanente campaña de difamación y de ocultación de la verdad que sobre unas y otras ha lanzado sistemáticamente el Régimen.

Pero lo que la opinión pública española no conoce, porque razones de eficacia en la acción bajo la dictadura obligaban al silencio, es el hecho fundamental que crea de verdad la alternativa democrática frente al egoísta intento continuista del Régimen.

Este hecho es la formalización de la unidad democrática, como proceso abierto desde hace más de un año, en el que participan personalidades representativas de fuerzas democráticas, a nivel regional /(!)/, junto con organizaciones y hombres que representan legítimamente las aspiraciones democráticas a nivel nacional. A este proceso de unidad democrática se han incorporado además cualificadas personalidades representativas del movimiento obrero, de los profesionales, de los funcionarios públicos y del patronato empresarial."

(2) El text original diu:

"Y FINALMENTE, /LA "JUNTA DEMOCRATICA")/ LLAMA al pueblo español, y especialmente a la juventud, para que se agrupe alrededor de este programa, organice Juntas Democráticas Regionales, Provinciales y Municipales, y permanezca atento a la convocatoria de acción democrática nacional, que lanzará la Junta Democrática de España en el momento político oportuno, convencida, como lo está, de que al pueblo español la libertad no le será regalada y tendrá que ser por él conquistada."

(3) Suposem que hauria de dir: "...llibertats polítiques i nacionals de Catalunya..."

PSUC (segueix)★

sional de poders a Juan Carlos.

Tolerarem la continuïtat d'un règim com aquest?

NO HO PODEM TOLERAR! Hem d'oposar-nos-hi enèrgicament; hem d'unir-nos tots -siguin els que siguin el nostre horitzó ideològic i la nostra posició social-, impulsant un vast moviment que doni el cop de gràcia al franquisme, amb Franco o sense ell.

L'encariment insuportable del cost de la vida, la situació dramàtica de l'agricultura, els signes múltiples de la profun-

da crisi política, social i econòmica, de la degradació moral provocada per la minoria irresponsable que ens governa, susciten un malestar que, malgrat totes les mides repressives, es manifesta en totes les classes i capes de la societat, en tots els sectors d'opinió, a través de lluites de masses, de pressions de posició públiques i altres vies.

A Catalunya, a tot Espanya, el poble està en ebullició i no vol continuisme. VOL UN CANVI! I aquest canvi no pot ser altre que el pas a la democràcia, que no és possible amb cap evolució des de dintre del règim, sinó únicament per una ruptura amb aquest.

Fins ara l'aspiració al canvi democràtic havia trobat un límit en la inexistència d'una alternativa de govern que donés garanties als més amplis sectors de la societat. Amb la JDE aquest límit desapareix.

Els catalans podem enorgullir-nos d'haver estat els primers a aconseguir una àmplia unitat de les forces antifranyquistes amb la CCFPC, l'AdC i altres formes de convergència i diàleg. Però les llibertats catalanes, com les de la resta d'Espanya, no es juguen sols a Catalunya. Només una alternativa democràtica per tot Espanya pot constituir una alternativa real de poder. Avui la tenim gràcies a la constitució de la JDE, amb la qual les forces democràtiques catalanes unides hauran d'establir la col·laboració més estreta.

La JDE crea al país una situació completament nova i serà un factor fonamental de la descomposició del règim a les acaballes.

Entrem doncs -i ningú no ho pot ignorar- en uns MOMENTS DECISIUS I CAPITALS DE LA HISTORIA DEL NOSTRE POBLE!

CATALANS!

Els comunistes saludem la constitució de la JDE com un gran èxit i com una culminació dels esforços i dels sacrificis fets durant anys per fer sortir el nostre país de la negra nit del feixisme. La valorem com una confirmació rotunda de la política propugnada durant anys pel nostre Partit de cara a un pacte polític entre tots els antifranyquistes sense exclusió destinat a acabar amb la dictadura i a donar la paraula al poble.

Estem segurs que la difusió d'aquesta notícia aclarirà la perspectiva del canvi, desvetllarà l'entusiasme, estimularà les ànsies de llibertat a tot arreu.

A Catalunya fomentarà la lluita de les masses i atreurà noves forces cap a la unitat de tot el poble, cap a la creació i al desenrotllament d'organismes de l'Assemblea de Catalunya a barris, pobles i ciutats com a marc principal de convergència de totes les organitzacions, entitats, moviments i personalitats que són partidaris de la democràcia i el reconeixement dels drets nacionals de Catalunya. Eixamplarà el marc del diàleg i la col·laboració amb forces polítiques i socials de dreta incluint d'aquelles que fins ara no formaven part de l'oposició democràtica, impulsarà els esforços per posar les bases d'un GOVERN PROVISIONAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. Degut al reconeixement explícit de la personalitat política del poble català, facilitarà la col·laboració de Catalunya amb els altres pobles d'Espanya en la tasca comuna d'implantar la democràcia a tot el país.

Però per enderrocar un règim polític cal, a més a més d'un pacte, una força que provoqui la seva caiguda, i aquesta força al nostre país l'ha de constituir essencial-

aliment l'acció de les masses a les fàbriques, als llocs de treball i d'estudi i al carrer.

El desenllaç depèn, doncs, de nosaltres, de tots. Ningú no pot elludir la seva responsabilitat en moments tan greus.

El Comitè Central del PSU de Catalunya s'adreça a la classe obrera, al poble de Catalunya, i els exhorta a superar tota actitud passiva, d'espera. Crida els treballadors, la pagesia, els estudiants i professionals, els industrials i comerciants, els funcionaris de l'Estat i de l'Administració local, totes les capes de la població, a una acció múltiple contra la Dictadura i la seva caricatura continuïsta. Crida també els qui s'hagin pogut beneficiar, en un o altre moment, de la Dictadura i que avui senten la necessitat de posar-hi fi, a unir-se a l'oposició democràtica en un esperit de reconciliació nacional per donar el cop definitiu al franquisme.

Crida els membres de l'Exèrcit i les Forces d'Ordre Públic a refusar el paper que el règim els vol fer jugar com a defensors d'una minoria condemnada per la història; a facilitar el trànsit ineluctable cap a la democràcia sense violències; a posar-se al costat del poble, a inaugurar una nova etapa en les relacions entre poble i Exèrcit com la que s'ha obert a Portugal.

Crida a l'Església de Catalunya, als catòlics catalans, que tant estan aportant a l'acció per la reconciliació i les llibertats polítiques i nacionals, a enfortir llur activitat al costat de les forces democràtiques.

El Comitè Central del PSU de Catalunya denuncia la utilització de les armes per part de la Guàrdia Civil contra pacífics manifestants a Carmona, que ha ocasionat un mort i un ferit greu. Les recents agressions de grups feixistes que pretenen provocar un clima de guerra civil per frenar el moviment democràtic, demostren clarament qui són els interessats en provocar violències al nostre país.

El Comitè Central del PSU de Catalunya crida tot el poble a saludar la constitució de la Junta, a divulgar-ne el programa, a mobilitzar-se en grans accions de masses, a preparar i realitzar la VAGA GENERAL, la VAGA NACIONAL, a lluitar decididament sense donar traves al franquisme, a crear i multiplicar a tot arreu, en el curs de les lluites, centres de poder democràtic que arraconin el poder dictatorial fins a desplaçar-lo.

El Comitè Central del PSU de Catalunya crida molt especialment tots els comunistes a posar-se al capdavant de les lluites, multiplicar la seva iniciativa, la seva capacitat de direcció política, la seva audàcia i combativitat, el seu esperit de sacrifici.

NI FRANCO NI JUAN CARLOS, NI CAP INVENT CONTINUÏSTA!

ENDAVANT CAP A LA RUPTURA DEMOCRÀTICA, CAP A LA LLIBERTAT!

Agost 1974

★ Posteriorment, davant l'actitud de les altres forces polítiques catalanes, el PSUC s'ha vist obligat a puntualitzar.

En l'Editorial titulat "Les llibertats de Catalunya i la Junta Democràtica d'Espanya", aparegut en el Nº 396 del quinzè "TREBALL", "òrgan central del PSUC", s'hi diu, entre altres coses:

"Al nostre parer, les reserves expressades no tenen sentit, perquè tant aquest punt programàtic (el 9è) com els onze restants es refereixen a un compromís de bases mínimes que comprèn la ruptura i el període provisional, com es desprèn clarament dels punts 1er i 11è. (...) Com és possible imaginar que una Junta autodissolta (una vegada "comence el exercicio de un poder legitimado por el sufragio universal de los españoles") propugni solucions polítiques, socials i nacionals que vagin més enllà de l'acte solemne de la restitució al poble de la seva sobirania?"

P.P.C.

En el Nº 20 del "QUINZENAL INFORMATIU" del "Partit Popular de Catalunya", amb data 10 d'agost 1974, llegim:

"El Secretariat Polític del PPC després d'un estudi del document i de les informacions que ha rebut, vol fer pública la seva postura en relació a aquest document. La lectura del mateix revela una manca de rigor terminològic (hi ha els "nacionales" i els "regionales") i una manca de rigor polític en irrogar-se, des de Madrid i París, ara i sota el sistema transitori que substitueixi l'actual dictadura la responsabilitat de vigilar, coordinar, impulsar, promoure i garantir el procés constituent de la democràcia política d'Espanya, sense tenir en compte les regles del joc democràtic que tàcitament comporten la lliure i independent acció política de les organitzacions catalanes, basques i gallegues, i dels seus respectius nivells de coordinació unitària. El document, en el punt 9è, parla del reconeixement de la personalitat política dels pobles català, basc, gallec, etc. però ho fa sota la condició de la "unidad del Estado español". El PPC creu que la maduresa que algunes forces espanyoles havien demostrat fins ara en relació a aquest afer (en especial els comunistes), ha quedat afeblida en acceptar els termes d'aquesta resolució, que la fa per nosaltres totalment rebutjable. El document parla que a la "Unidad Democràtica" ("Junta", suposem) només hi han pres part personalitats representati-

ves a nivell "regional". La resta són organismes i personalitats "nacionales". Queda, doncs, clar pel context del document que Catalunya com a entitat política no és present a la "Junta". Podem dir que el PPC no hi és, que tampoc la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya ni l'Assemblea de Catalunya, i que tenim notícies que ni els democristians espanyols ni el PSOE, ni cap força basca hi són presents.

Sobre la "Junta" pensem que pot tenir un paper revulsiu al centre de l'Estat espanyol, però ens oposaríem a tot intent d'envair Catalunya sigui en forma de "Juntas Regionales" (competitives dels organismes catalans de coordinació actuals), ni "Provinciales" ni "Municipales". O de no respectar les formulacions que sobre la llibertat nacional catalana han estat responsablement i unitàriament elaborades."

F.N.C.

En la secció "PRENSA DEMOCRÀTICA" fem esment del diari "FULLS", dels estudiants de FNC a la darrera Universitat de Prada.

En el seu número 1, del 25 d'agost, hi ha un article titulat "Diguem No a la Junta".

"Ahir a la nit, quan arribàvem a la nostra habitació /de la Residència/, vam trobar un full signat per un partit polític."

**demaneu la
2a.edició de:**

**EL POBLE DE
CATALUNYA I
LA REPÚBLICA
ESPANYOLA
DAVANT
L'ESTATUT**

**papers de treball i
d'informació** num 2

Biblioteca de Comunicació
Hemera General

F.N.C. (segueix)

tic //el PSUC// que s'autoanomena socialista i de Catalunya. Tot el text és dedicat a la constitució de la "JDE". Aquest grup es declara partidari d'aquesta "JDE". Fins aquí, és el seu problema.

En aquestes ratlles ens proposem d'analitzar, de manera esquemàtica, si nosaltres podríem estar d'acord amb la "Junta", si respon als interessos populars i, en definitiva, si és una jugada política correcta, o bé és antiunitària, centrista-imperialista i reformista.

Enumerem, primer, sintetitzades, diverses qüestions que ens interessa fer observar sobre el manifest publicat per la "Junta" de Madrid:

- 1.- Parla de la necessitat d'una "reconciliación nacional", i diu que el dinamisme de les forces econòmiques i socials operants a escala "nacional" i "regional", afavorit pel context mundial, no condueix avui a una confrontació irreconciliable, sinó a una lliure concentració creadora de progrés.
- 2.- La "JDE", amb seu a Madrid, es manifesta disposada a vigilar, coordinar, impulsar, promoure i garantir el procés constituent de la democràcia política d'"Espanya", i diu que es dissoldrà el dia que comenci l'exercici d'un poder polític legítim pel sufragi universal dels "espanyols".
- 3.- El punt Nº 9 del programa de la "Junta" diu textualment: "El reconeixement, sota la unitat de l'Estat espanyol, de la personalitat política dels pobles català, basc i gallec i de les comunitats regionals que ho decideixin democràticament".
- 4.- Parla del patriotisme i de l'honor professional de les forces armades.
- 5.- Convida les formacions polítiques que encara no han ingressat a la "Junta" perquè ho facin en virtut dels interessos superiors (sic!) de la llibertat del "poble espanyol".
- 6.- Crida el "poble espanyol" perquè unit entorn del programa de la "Junta", organitzi "Juntas Democráticas Regionales, Provinciales i Municipales".
- 7.- Demana que s'estigui atent a la convocatòria d'acció democràtica "nacional" que la "Junta" llançarà al moment oportú.

Fins aquí, un esbós dels trets que ens han semblat més característics, almenys per a nosaltres, de la "Junta".

Però, qui participa en tot això? Qui són aquests senyors?

o o o

El que ens interessa aquí és, com hem dit, donar la nostra visió de la "Junta". Per a fer-ho, seguirem els set punts assenyalats més amunt, tot donant-ne el

NO ALINIATS i AMBIENTS Cristian

El document que inserim a continuació ha de servir com a base de discussió en una propera reunió de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya:

"Les Taules de GRUPS NO ALINIATS de Catalunya i Representants d'AMBIENTS CRISTIANS a l'AdeC presenten aquest document de treball a la CP de l'AdeC, prèvia comunicació del mateix al Secretariat de l'AdeC. L'objecte del document és aportar a l'interior de l'Assemblea de Catalunya el punt de vista d'amplis sectors ciutadans davant la constitució i declaració de la "JDE" i proposar a la CP aquest projecte de resolució:

"La CP de l'AdeC, davant la 'Declaración de la JDE al Pueblo Español' i d'acord amb el punt 4 de l'Acta de Constitució de l'AdeC del 7-nov-71 ('La coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica') adopta la següent resolució:

A L P G B L E D E C A T A L U N Y A

- I. La CP de l'AdeC queda assabentada de la constitució d'una "JDE" i del contingut de la seva Declaració, feta pública a Madrid i París el 30 juliol 1974.
- II. La CP de l'AdeC valora la importància política del fet que diverses personalitats i organitzacions hagin avançat en el seu propi procés de convergència fins a constituir-se en Junta Democràtica i a coincidir en l'elaboració d'una Declaració conjunta.
- III. La CP de l'AdeC fa constar que cap òrgan de coordinació i d'acció política unitària de Catalunya ha participat en la constitució de la Junta ni en l'elaboració de la seva Declaració i que l'Assemblea de Catalunya ni tan sols ha estat invitada oficialment a participar en la tasca que, iniciada fa més d'un any, ha donat lloc a la constitució de la Junta. Els organismes de l'AdeC no han estat informats d'aquest procés fins posteriorment a la constitució de la "JDE".
- IV. La CP de l'AdeC considera que la "JDE" no ha tingut en compte la realitat política de la ja llarga lluita democràtica dels pobles català, basc i gallec i sobretot la importància a Catalunya de la convergència política i de l'acció unitària a nivell de moviment obrer, universitari i popular. Cal recordar que el desembre de 1969 es constituïa la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya (CCFPC) i el 7 de novembre de 1971 la plataforma d'acció política unitària més important en tot l'Estat espanyol: l'AdeC.

L'oblit d'aquestes realitats afebleix la força representativa de l'esmentada Junta pel fet d'haver-se atribuït des de Madrid les funcions de "coordinar, impulsar, promoure i garantir el procés constituent de la democràcia política a Espanya", sense que en l'elaboració de la Declaració de la Junta hagin participat representants o enllaços oficials sorgits de la base del Poble de Catalunya i dels seus òrgans unitaris.

V. Per això, la CP de l'AdeC, atesa la urgència política d'una acció immediata, i sense entrar ara en l'anàlisi del contingut polític de la Declaració de la "JDE", decideix portar a terme unes accions prèvies, de manera que al moment de la celebració de la 11ª Sessió Plenària de l'AdeC es pugui donar compte de la tasca realitzada en compliment de l'acord número 4 de l'Acta de Constitució de l'AdeC.

Així, doncs, la CP decideix:

1. DECLARAR que qualsevol intent de constitució de Juntas a Catalunya que ignori la realitat i l'amplitud de la nostra convergència política haurà de considerar-se com accions al marge de les forces democràtiques de Catalunya i que atenten contra la democràcia i afebleixen la lluita unitària contra la Dictadura.
2. CREA una Comissió especial en aquesta mateixa Sessió que tingui com a tasca pròpia prendre contacte amb els grups, estaments i forces polítiques i democràtiques de dins i fora de l'AdeC perquè aportin elements per a constituir la Junta Nacional de Catalunya amb base en els punts programàtics de l'Assemblea o, en el seu cas, obrir el procés de constitució del nostre Govern Provisional.
3. COMUNICAR a la "JDE" que els organismes de l'AdeC no tindran cap inconvenient a celebrar converses bilaterals que condueixin a la "coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica", sempre que existeixi una invitació prèvia per part de la Junta.
4. DELEGAR a la Comissió avui constituïda, en virtut de l'acord 2 d'aquesta resolució, que faci arribar a la "JDE" la present Declaració i autoritzar-la a que iniciï els contactes convenients per a una negociació en la línia dels acords presos pels organismes de l'AdeC. En efecte, mentre no existeixi una Junta Nacional de Catalunya o un Govern Provisional que representi de manera més àmplia, si és possible, el que actualment representa l'AdeC, aquestes negociacions no podran anar més enllà dels quatre punts unitaris i programàtics acordats en constituir-se l'AdeC el 7 novembre 1971.

Aquesta resolució se situa en el procés de preparació de la 11ª Sessió Plenària de l'AdeC i per això s'acorda lliurar-la a les agències de premsa i d'informació pública per a coneixement de tot el poble de Catalunya."

B., 28 d'Agost 1974

F.N.C. (acaba)

nostre paper, fent-ne un comentari.

1.- Com a classes populars d'una nació que pateix una opressió imperialista i que ens veiem apromits nacionalment i socialment, parlar en termes de "reconciliació nacional" només vol dir objectivament col·locar-se a les files dels opressors i col·laborar amb ells, encara que només sigui + per mitjà d'influència ideològica.

D'altra banda, podríem pensar en una manca de rigor terminològic quan aplica el terme "nacional" referit a l'Estat espanyol i ++ "regional" referit a les nacions oprimides al si d'aquest Estat. Però, de fet, no és una qüestió de pura terminologia, sinó el manteniment d'una actitud centralista, la pràctica d'una acció imperialista. Aquests senyors són nacionalistes, són els xovinistes espanyols (de dreta: imperialisme capitalista; d'esquerra: social-imperialisme + ideològic).

Finalment, dir que les diverses formes econòmiques i socials no tendeixen avui a una confrontació irreconciliable és negar fantàsticament la lluita de classes. En definitiva, és defensar els interessos de les classes dominants, del capitalisme, sobre tot del gran capitalisme monopolista avui imperant.

2.- Una altra mostra de l'esperit imperialista dels senyors de la "Junta" és el fet d'irrogar-se, des de Madrid, ara i sota el sistema transitori que hauria de ++ substituir la dictadura actual, la responsabilitat de "vigilar, coordinar, impulsar, promoure i garantir el procés constituent de la democràcia política d'Espanya", ++ sense tenir en compte (això que sembla que aquesta gent es diu demòcrata) l'acció política de les organitzacions catalanes, ++ basques i gallegues i els seus respectius nivells i organismes de coordinació unitària.

3.- La "Junta" parla de la "unidad del Estado español". Realment l'espectacle + no pot ser més lamentable. Pot quedar més clar que són uns imperialistes? prescindim del dret a l'autodeterminació i, en definitiva, pretenen fer-nos creure que el + programa que formulen és un programa democràtic, mentre hi manquen drets fonamentals com el de l'autodeterminació.

4.- "Salvaguardar los intereses de la patria". Quina pàtria, amics?

5. La convidada als partits que la "Junta" fa ha de tenir com a resposta la condemna unànime de totes les organitzacions que lluiten per les llibertats democràtiques i nacionals als Països Catalans.

6.- Referint-nos ara concretament al Principat de Catalunya, l'alternativa a ++ les "Juntas Democráticas Regionales, Provinciales i Municipales" és l'Assemblea de Catalunya, l'única plataforma unitària actual amb capacitat representativa.

7.- Voldríem saber fins a quin punt aquesta "Junta" i l'"acción democrática" + que proposa no són altra cosa que una acció propagandística i sense força real al carrer per a portar a terme el programa.

o o o

La força real de la "Junta" no ens la sabem, per bé que la sospitem. El que sí que sabem és el que pot significar que ++ forces polítiques catalanes participin en "plataformes" com aquesta, tot fent el doble joc: a l'Assemblea de Catalunya, a la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya i... a la "JDE".

L'antiunitarisme (en aquest cas, evidentment, un problema menor) és evident.

El nostre Partit, Front Nacional de Catalunya, està per la ruptura democràtica. Així ho ha ratificat recentment, en el ++ Primer Congrés de FNC celebrat aquest estiu."

P.S.A.N.

En el número d'"AVUI" datat del 10 de maig 1974, p. 11, fem referència a una escissió produïda al si del "Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans" (PSAN). Ara com ara, ambdós ++ grups continuen autoanomenant-se PSAN, en cara que els majoritaris hi afegeixen algunes vegades "PSAN-oficial" i els minoritaris "PSAN-provisional". Normalment, hom coneix el primer grup per PSAN a seques.

Del butlletí "LLUITA" Nº 42, de setembre 1974, òrgan del PSAN, reproduïm l'article editorial "LA 'JDE', un perill per a la lluita democràtica als Països Catalans":

"La Junta Democrática asume desde ahora, bajo la actual dictadura, o bajo el sistema transitorio que la sustituya, la responsabilidad de vigilar, coordinar, impulsar, promover i garantizar el proceso constituyente de la democràcia política + de España".

Aquest és l'objectiu que es fixa la + "JDE" en la seva declaració datada el 29 de juliol i donada a conèixer simultàniament a Madrid i París el dia 30 del mateix mes. La conferència de premsa de París fou donada per Calvo Serer (conegut + monàrquic i de l'Opus Dei) i Santiago Carrillo (Secretari General del PCE).

La constitució d'aquesta Junta és un + fet important a valorar correctament per tal d'adoptar una posició vàlida en favor de l'enderrocament de la dictadura i la + conquesta d'un poder democràtic als Països Catalans i als altres pobles de l'Estat espanyol.

Composició de la Junta:

Segons diu una crida feta pel Comitè + Central del PSUC "reuneix al seu si dirigents de partits polítics, d'agrupacions +

socials i d'organismes democràtics de diverses nacionalitats i regions espanyoles (entre elles Catalunya), així com personalitats de + marcada significació pública, i comprèn un ++ ventall de forces que va des de comunistes ++ fins a monàrquics, des de treballadors fins a grans capitalistes". No es coneix cap altre + nom concret que els citats abans ni són conegudes tampoc les organitzacions polítiques + representades a la Junta, apart, és clar, el PCE.

Per les notícies que hem pogut recollir hi són absents importants corrents polítics, com la democràcia cristiana i el PSDE. Sembla també, que es vol atribuir una representativitat sociològica a certes personalitats, que en la realitat no es representen més que a elles mateixes o a un cercle poc representatiu d'aítics. De tota manera no volem insistir en aquest punt, ja que l'absència d'informació impedeix efectuar una anàlisi seriosa al respecte.

El que sí és molt clar, és que Catalunya + ha estat absent en la constitució de la Junta, els promotors de la qual han ignorat deliberadament l'existència d'organismes unitaris tan importants i representatius com l'Assemblea + de Catalunya (i fins i tot de la mateixa Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya ++ (en la qual el PSAN no hi participa), que ha basat el seu treball fonamentalment en la promoció d'iniciatives democràtiques unitàries + fora del Principat.

També és sabut que personalitats basques + que assistiren a reunions preparatòries, es + retiraren en el darrer moment.

Queda clar, doncs, que la Junta no és representativa més que d'una part dels sectors antifranquistes espanyols i que no és en absolut representativa ni a Catalunya, ni al País Basc ni a Galícia.

Crítica al contingut de la Declaració de + la Junta

La manca d'espai ens impedeix la reproducció sencera de la "Declaración", ens limitarem a transcriure literalment aquelles parts + del document que ens han semblat més especialment significatives.

Comença afirmant que "el Règimen político del Estado español...toca a su fin". Segueix dient: "...la moderna convergencia en la libertad de las aspiraciones morales i materiales de las clases trabajadoras, de la alta ++ burguesía neocapitalista, de las burguesías + regionales, de los profesionales y de los intelectuales, impiden la prolongación de la ++ Dictadura a través de la Monarquía del Régimen". Diu que moralment, perquè la democràcia significa la "reconciliación nacional", que + ha d'ésser total i, materialment, "perquè el dinamismo de las fuerzas económicas y sociales, operantes a escala nacional y regional, + favorecido por el contexto mundial, no conduce hoy a la confrontación irreconciliable, si no a la libre concertación creadora de riqueza".

Es a dir, que el document signat pel Secretari General del PCE ens descobreix que la lluita de classes ja no té raó d'ésser i que si encara es manifesta amb una certa virulència a l'Estat espanyol, és pel fet que existeix una dictadura. El document no planteja la possibilitat d'una convergència tàctica entre uns sectors de la burgesia i la classe obrera per acabar amb la dictadura i establir un règim democràtic a partir del qual cada classe lluiti per assolir el poder, com sembla correcte, sinó que nega la mateixa raó d'ésser de la lluita de classes. Increïble!

Continua el document amb dos paràgrafs + en els què insisteix al voltant de les mateixes idees i en què afirma que "el sector polític de la burocràcia del Estado, hoy + gobernante y ciertos círculos de negocios + que se alimentan de él por la corrupción", + confien en la continuïtat per la fidelitat de Juan Carlos i la funció de repressió que "ciertos militares atribuyen a las fuerzas armadas".

Es a dir, que tan sols una ínfima minoria de buròcrates polítics i negociants corruptes sostenen el Règim. Creiem que aquesta és una visió un tant optimista. És clar que si la burgesia es deixa convèncer que + la classe obrera és tan inofensiva com la + que ens pinta el document, potser sí que se rà veritat el que diuen; malauradament els capitalistes no són tan ingenus com es pensen els autors del document.

"Pero el Estado español, como expresión jurídica de la situación resultante tras la guerra civil, al haber perdido, por la profunda transformación de la sociedad, su ideología y su moral, que fué de la victoria + de una parte del pueblo español sobre la otra, no puede mantenerse como puro aparato de represión. Necesita siempre, como Estado, de una ideología y de una moral que es justamente la que el Régimen no puede ya darle. (...) La sociedad española quiere que todo cambie para que se asegure, sin sobresaltos ni convulsiones sociales, la función normal del estado... La continuidad del estado exige, por razones de dignidad y responsabilidad nacional, la no continuidad del Régimen".

Els paràgrafs transcrits són una altra + explicació claríssima del canvi polític que se'ns proposa. Es tracta de salvar l'Estat donant-li una ideologia i una moral, es + tracta en darrer terme de salvar l'estat capitalista i opressor dels Països Catalans, Euzkadi i Galícia, de les mans d'uns ineptes, que poden provocar el desencadenament d'un procés revolucionari.

El document continua justificant la necessitat de crear un organisme polític + conscientes de la necesidad de una acción democrática unitaria de la oposición", tot donant un conjunt d'arguments sense especial significació a efectes de la nostra anàlisi.

A continuació fa públics els objectius + que propugna, desglossats en dotze punts, +

que en resum podríem concretar en: creació d'un Govern Provisional que reconeixeria + les llibertats democràtiques i proclamaria l'amnistia, el qual convocaria al cap d'un període de 12 a 18 mesos una consulta popular per elegir la forma definitiva de l'Estat. En línies generals, el programa de llibertats que proposa la Junta és correcte, si bé insuficient en molts aspectes. Ara + no entrarem en aquestes insuficiències i + ens limitarem a fer la crítica de dos punts el 9 i el 12, que entren en oberta contradicció amb els aspectes positius del programa, fins al punt que el desqualifiquen + per a nosaltres.

PUNT 9. Es manifesta com a qüestió indiscutible la unitat de l'Estat espanyol, + entrant així en oberta contradicció amb el punt 3er de l'Assemblea de Catalunya en + què específicament es reivindica l'Estatut com a pas perquè Catalunya pugui exercir + el seu dret a l'autodeterminació, és a dir a declarar-se independent si la voluntat + majoritària del poble català és aquesta.

Tot el document traspuja un nacionalisme espanyol que queda perfectament confirmat en aquest punt. És evident que els únics que poden definir els drets polítics de Catalunya són els catalans i que no serà d'una graciosa concessió de ningú que + tindrem res. Però la Catalunya democràtica ha de condicionar la seva relació amb qual sevol organisme polític a nivell estatal, + no a la concessió de cap dret que ja tenim, sinó al reconeixement de la nostra personalitat nacional i del nostre dret a l'autodeterminació en tot moment.

El manteniment d'aquest punt 9è impossible, en un hipotètic futur, qualsevol possibilitat d'acord de l'AdeC amb la Junta.

PUNT 12. La integració de l'Estat espanyol a les Comunitats europees és evidentment una qüestió a decidir lliurement un + cop superat el període de provisionalitat + i després d'un lliure i ampli debat. Posar-ho com a qüestió prèvia ens sembla el + menys democràtic.

Encara ens sembla més inadmissible aquesta proclamació indiscriminada de respecte als acords internacionals, entre les que ocupa un lloc privilegiat el pacte amb els USA, que han constituït un dels suports fonamentals del manteniment de la dictadura.

La "Declaración" acaba cridant "al pueblo español (...) para que se agrupe alrededor de este programa, organice Juntas Democráticas Regionales, Provinciales y Municipales y permanezca atento a la convocatoria de acción democrática nacional que + lanzará la Junta Democrática de España en el momento político oportuno...".

Què serà aquesta misteriosa "convocatoria de acción democrática nacional" no ho sabem. Respecte a la possibilitat de crear

Catalunya sota el règim franquista

Volum I

INFORME
SOBRE LA
PERSECUCIO
DE LA
LLINGUA
I LA CULTURA
DE CATALUNYA
PEL REGIM
DEL GENERAL
FRANCO

EDICIONS CATALANES DE PARIS

COMPREU I LLEGIU AQUESTA IMPORTANTÍSSIMA OBRA. ESCRIVIU A: ECP. 18, rue Jobbé-Duval. + 75015-París, FRANÇA.

Juntas "Regionales, Provinciales y Municipales" als Països Catalans, tan sols hem de + manifestar que ens semblarien unes intromissions inacceptables i contràries als organismes democràtics catalans, especialment + als sorgits al voltant de l'AdeC.

Resumint, la Declaració està feta a partir d'uns plantejaments espanyolistes i de + dreta. Tota l'argumentació prèvia a l'enumeració dels punts està feta amb arguments + per convèncer a la gran burgesia que el millor per a conservar els seus privilegis és l'enderrocament de la Dictadura. Afegirem + que més que propugnar un programa d'acció + popular contra la Dictadura, el document acaba fent crides morals a l'exèrcit i a l'Església.

La resposta de Catalunya a la Junta

La Junta no tindria gran importància ni repercussions per a la lluita democràtica a Catalunya, si no fos pel suport total que + li dona el PSUC, que no podem oblidar ha jugat un important paper en la constitució de l'AdeC. Amb el seu suport incondicional a + la Junta el PSUC ha demostrat, per si algú tenia algun dubte, el seu paper de subordinat del PCE. La forta propaganda del PSUC, pot desorientar altres sectors adherits o + susceptibles d'afegir-se a l'AdeC. La qüestió es complica encara més al País Valencià i a les Illes Balears on el PCE intentarà + aprofitar el menor grau de consciència nacional i de lluita obrera per crear "Juntas Regionales y Provinciales" que, cas de constituir-se, seran escassament representatives i que pels seus plantejaments sucursalistes difícilment seran l'expressió de la problemàtica i necessitats del País Valencià i les Illes.

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

PSAN(acabament)

S'imposa doncs desemmascarar tots els + elements antidemocràtics i espanyolistes + de la Junta, al mateix temps que s'envigoreix el treball per la total implantació + de l'AdC al Principat i la creació al País Valencià i les Illes d'organismes polítics unitaris d'àmplia representació i arrelament a la realitat nacional.

A la "JDE" els òrgans representatius nacionals /catalans/ li han de negar cap mena d'autoritat sobre ells i mantenir-se totalment independents. Qualsevol mena de ++ contacte o relació que es pugui establir + ha de partir de la base del reconeixement previ, per part de la Junta, del caràcter representatiu i sobirà dels òrgans democràtics catalans.

Quedi ben clar que Catalunya necessita i vol la coordinació amb la lluita dels altres pobles de l'Estat espanyol tal com reclama el 4rt punt de l'AdC. Aquesta coordinació ha d'ésser fruit de la lliure col·laboració i mai d'una imposició centralista.

Perspectives polítiques

La pròxima desaparició física del dictador, la descomposició interna del Règim, + la forta crisi econòmica, l'increment de + les lluites obreres i populars, les repercussions dels fets de Portugal i Grècia, + són factors que s'acumulen i relacionen i fan urgent i possible la perspectiva d'un canvi democràtic. El motor principal del canvi és la lluita del poble. Cal doncs incrementar les lluites en els propers mesos i donar-los una direcció política convenient. A tal fi, cal al Principat consolidar i crear allà on no existeixin organismes democràtics a nivell local, comarcal i sectorial com a instruments eficaces de ++ coordinació i potenciació de les lluites, + al mateix temps que es van construint les bases de la democràcia del demà.

Per un altre cantó, creiem ja arribat + el moment de constituir un Comitè provisional de Catalunya, lligat políticament a l'AdC, amb la missió immediata de convertir-se en òrgan operatiu de representació de Catalunya respecte a organismes democràtics de la resta de l'estat i + davant instàncies internacionals. Igualment hauria d'assumir aquelles funcions de direcció política que l'AdC cregués oportú delegar-li. L'actuació d'aquest Comitè culminaria amb la constitució del Govern + Provisional de Catalunya, que ocuparia el poder en el moment del canvi democràtic ++ fins traspasar-lo a qui el poble elegís + democràticament després del període de provisionalitat.

Al País Valencià i a les Illes, com hem dit, cal accelerar el procés d'unitat democràtica. Per fer-ho, no cal esperar a una entesa "per dalt" de representants de partits i organitzacions, sinó que simultània

ment o independentment, s'han de crear també òrgans democràtics sectorials, locals i comarcals que a nivell de base vagin creant una unitat de lluita i una perspectiva política democràtica lligada a la pròpia + realitat."

PSAN provisional

"D'entrada convé recordar que les possibilitats d'un canvi democràtic als Països Catalans (i a tot l'Estat espanyol) no són pas degudes als "cants de sirena" del PCE, oferint garanties i bones promeses de no violència a la burgesia dels monopolis. Aquesta prou sap que el PCE no pot impedir les lluites de masses ni les "violències" + i si ara tots els sectors de la burgesia + monopolista es poden decantar cap a un canvi és sobretot per la conjuntura europea i mundial, per raons semblants a les que han operat a Portugal i a Grècia.

A les classes dominants en moments difícils com aquest, els convé de comptar amb un consens social més ampli si no volen ++ córrer el perill de perdre-ho tot: cal, així, sacrificar el règim per a salvar el ++ sistema, és a dir: arriscar-se a una nova composició de poder en la qual hauriem d'abandonar els aliats de la burocràcia feixista actual, i podríem mantenir la seva + posició hegemònica amb menys oposició popular.

Si, doncs, es dona aquesta possibilitat d'un canvi democràtic, cal que les noves + formes de poder siguin el màxim de favorables per a la classe obrera i les classes populars catalanes.

o o o

El PCE, volent ignorar les causes del + procés, confon aquestes amb el que amb ell li sembla un resultat de les seves pràctiques seductores. Aquesta conclusió, producte de la pràctica reformista el porta a seguir insistint en les seves crides habituals.

Analitzant la Declaració de la JDE, que el PCE ha aprovat, creiem que cal destacar diferents aspectes:

Si bé el programa de la "Junta" podria ésser acceptable a grans trets per als interessos de les classes populars si fos ++ formulat en termes adequats als criteris + de sobirania popular i de dret a l'autodeterminació, per exemple: té el defecte d'estar enfocat i enunciat totalment en funció dels criteris i interessos de les classes dominants (concretament, de les classes dominants neocapitalistes espanyoles). És evident que del text de la Declaració no es desprenen aquests criteris mínims des del moment, per exemple, en què es prescindeix del dret a l'autodeterminació formulant ++ com a base de partida la unitat de l'Estat.

Aquest fet apuntat, junt amb el caràc-

ter de les formes orgàniques d'aquesta "Junta" mancada totalment de representativitat real, no fan més que posar la direcció del canvi democràtic a les mans de les classes dominants creant el confusionalisme necessari perquè hi arrel·li la ideologia imprescindible per al domini de les pràctiques burgeses i basant-ho en unes estructures deslligades del moviment democràtic real (típic concepció dels òrgans de poder en la democràcia burgesa).

El PCE propicia així tota la ideologia + de la burgesia monopolista espanyola a través de negar alegrement la lluita de classes i l'existència d'opressió com a trets + fonamentals, presentant com a objectiu un "progrés col·lectiu basat en la convivència", que en llenguatge popular vol dir manteniment de la situació d'exploació i opressió. ++ dins un progrés dels negocis burgesos ++ dels quals se'n poden fer caure algunes engrunes.

La causa motora per a la instauració de la democràcia no és, doncs, per al PCE l'alliberament de l'opressió sinó la necessitat de garantir un "ordre".

El PCE no es limita a això sinó que intenta portar a la mà de la burgesia, en una situació de crisi, perquè pugui trobar un + agafador: els principis ideològics i morals de la democràcia i la reconciliació nacional.

L'Estat espanyol de les classes dominants trontolla, i el PCE l'apuntala oferint-li, + a més, una tronada justificació que li serveixi a la burgesia dels monopolis per intentar de perllongar l'engany de les classes populars i aguantar el "tinglado".

Aquesta no és evidentment la manera de posar els fonaments d'una democràcia de base popular, i sí que és, en canvi, el mitjà propiciatori per a un poder de les "èlites" burgeses. El fet que estigui acompanyada d'algun buròcrata com Carrillo, quina garantia de poder popular representa? Sense la + força d'una sòlida organització popular de les forces democràtiques conscients de les coses que hem d'aconseguir en un canvi democràtic d'acord amb els nostres interessos, + la participació a títol individual dins la "camarilla" burgesa pot ésser simplement una aspiració comprensible per alguna carrera + diplomàtica particular o per a tota la colla de presumptuosos "municipables" que ++ l'acompanyen, però mai ni la més petita garantia de poder popular.

Separació i allunyament envers el contrapoder popular, mistificacions i confusió: vet aquí les armes de la burgesia en el canvi democràtic, i que el PCE ajuda a instaurar."

* (Extret de "COM CAL ANALITZAR LA DECLARACIÓ DE LA 'JUNTA DEMOCRÀTICA DE ESPANYA'". AGOST 1974.)

★PREMSA DEMOCRÀTICA

Informaciones OBRERAS Nº 7

LA FALA

la Fala

AL SERVEI
DEL MOVIMENT
POPULAR
DE BARCELONA

EN LLUITA

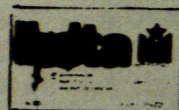
**front
ensenyant**

Rebel determini

Partit Socialista Unificat de Catalunya

ARA

per Catalunya lliure i socialista

Unidad
Organ del Comitat de Recerca del
Partit Socialista Unificat de Catalunya

ACCE

PORTUGAL IV ADVINUTY AMBADA DE TROVA NACIONAL DE CHALISSA

**ASSEMBLEA DE
CATALUNYA**

Portaveu de la comissió permanent

**fulls
d'informació nacional**

ALLIBERAMENT

★ Aquest és el títol d'una nova publicació catalana, la qual revesteix una importància especial degut a que es tracta d'una revista de caire teòric i polític.

El primer número duu data d'Agost 1974, i consta dels següents textos:

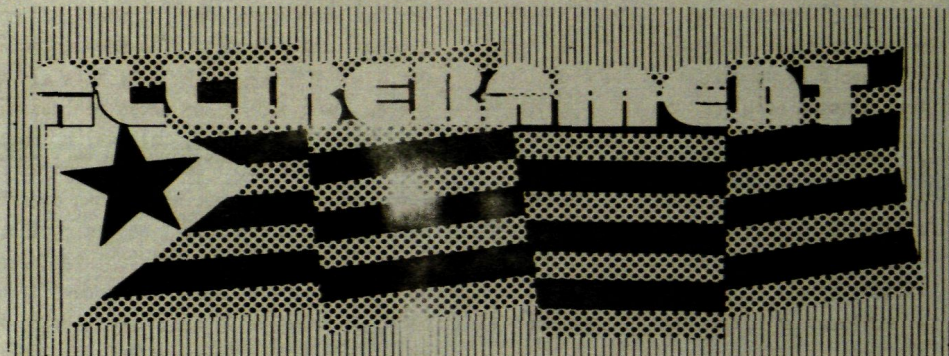
"Presentació", "La immigració als Països Catalans", "Comunisme i Nacionalisme" i "2 llibres d'Economia Catalana".

A continuació reproduïm in extenso l'article "Presentació":

"ALLIBERAMENT és una publicació destinada, en primer lloc, al debat teòric-polític entre els militants del moviment socialista d'alliberament nacional dels Països Catalans, i, en general, a tothom qui es troba en la línia, ben ampla i difosa + ja actualment, per la realització de la revolució socialista catalana, és a dir: de la transformació revolucionària real de la nostra societat concreta, partint de la seva realitat global, sense fer abstracció + de cap de les seves contradiccions específiques, que són les úniques que poden donar lloc a una praxi política adequada, efectiva, històrica en definitiva, ara i ací.

ALLIBERAMENT no és una publicació de grup exclusiu, perquè avui ja no hi ha cap grup que pugui atribuir-se l'exclusiva del moviment revolucionari d'alliberament català: de Perpinyà a Alacant, de Lleida a Maó hi ha unes forces socialistes en lluita i en progressiva descoberta de la seva veritable societat. Militants actius ja i militants en potència, molts dels quals no pertanyen pas a cap grup ni a cap organització determinats. A la col·laboració de tots ells s'obre ALLIBERAMENT, amb la voluntat d'ajudar a la unificació i a la concreció de les línies generals de pensament-acció de la revolució catalana, part irrenunciable -per als catalans no directament vinculats al sistema capitalista- de la revolució socialista mundial.

ALLIBERAMENT no parteix de cap dogma fixat, perquè creu precisament que tot pensament dogmàtic és el contrari del pensament dialèctic i és, per tant, antisocia-

quaderns al servei de la revolució socialista d'alliberament nacional

lista, vingui d'on vingui.

Tanmateix, el combat contra els dogmes no vol dir no posseir cap pressupòsit teòric que doni coherència i sentit a l'acció. ALLIBERAMENT parteix d'uns pressupòsits de base que creu compartits per amplis sectors de la nostra societat. Aquests pressupòsits són essencialment:

-- El nostre poble i la seva classe obrera pateix una opressió que té una doble vessant: nacional i de classe, la conseqüència reflexa de la qual és una doble alienació: nacional i de classe. Qualsevol fenomen de la nostra societat no pot ésser realment entès si hom no té en compte aquest doble vessant.

-- L'Estat espanyol és alhora l'enemic nacional i de classe a combatre i a destruir; sense ell, les classes dominants catalanes no tingueren força per a impedir el triomf de la revolució socialista popular. Aquest és, d'altra banda, el punt d'unió estratègic amb les forces populars dels altres països hispànics.

-- Aquestes condicions objectives històrico-socials del nostre país demanen d'organitzar la revolució socialista, des d'un punt de vista estratègic i d'objectius a mitjà terme, com a moviment d'alliberament nacional-popular. Aquesta és la forma com serà possible de vertebrar les classes populars catalanes al voltant de la classe obrera en un bloc històric ascendent i acabar amb l'opressió nacional i de classe.

-- El projecte revolucionari per a la nostra societat no pot restar reduït, per raons d'inèrcia històrica i d'alienació a una o altre de les regions catalanes, sinó al conjunt de totes elles, és a dir als Països Catalans.

-- Aquest projecte revolucionari no ha de referir-se solament a la part autòctona i catalana parlant de les classes populars i de la classe obrera, sinó encara a tots els qui s'hi han sumat a través de la immigració, de tal com llur desarrelament actual és únicament una conseqüència directa de l'opressió nacional i de classe i llur incorporació a la lluita és, per tant, una condició necessària per a vèncer aquesta opressió.

-- La revolució i la construcció del socialisme als Països Catalans, no són un objectiu vàlid per a ell mateix, sinó solament una pas vers la societat socialista mundial.

-- La llibertat en totes les seves formes, personal i col·lectiva, i la democràcia des de les relacions de producció fins a les relacions polítiques, no són pas una qualitat addicional del socialisme, sinó una condició estructural per a la seva existència. La seva absència, ni que sigui parcial, provoca sempre greus corrupcions i degeneracions en un sistema socialista i el desvirtua bàsicament. El principi d'autogestió a tots els nivells és la genuïna forma d'organització de la classe obrera, +

es la forma d'organitzar i d'assegurar el desenvolupament lliure i creador del procés revolucionari actual i de la futura construcció de la societat socialista.

Aquestes són, doncs, molt esquemàtiques, unes bases teòriques de partença; no pas uns dogmes. Unes bases per a la discussió, per al debat, per a una primera aproximació.

Sobre aquestes bases, ALLIBERAMENT vol esdevenir una plataforma de reflexió i col·lectiva sobre el socialisme i específicament sobre el socialisme català en aspectes com els següents:

- A/ El nostre moment revolucionari:
- Anàlisi de la formació social catalana;
 - Situació de la classe obrera i de les altres classes populars, en els seus diversos sectors i als diversos indrets del país;
 - Situació i estratègia de les classes dominants i de l'Estat espanyol;
 - Teoria de la revolució a la societat catalana;
 - Problemes de plantejament estratègic i tàctic;
 - Problemes d'organització de la lluita revolucionària;
 - Les diverses opcions revolucionàries actuals.

B/ La realització d'una "via catalana" cap al socialisme:

- Concepció i organització de la futura societat socialista.

C/ El socialisme internacional:

- Problemes històrics del socialisme;
- Problemes actuals del socialisme;
- Estudi dels models realitzats i assolits de revolució i d'organització socialista a la societat;
- Estratègia socialista internacional i problemes del front antiimperialista;
- Debats teòrics sobre la revolució mundial.

ALLIBERAMENT vol servir com un dels punts de referència i una de les tribunes per a la tasca de desalienació i de presa de consciència històrica en què està compromès el moviment obrer i popular, com a condició i conseqüència alhora de la seva progressiva organització i mobilització. ALLIBERAMENT creu que pot contribuir en aquest necessari debat, el qual és de fet i inexhaustible perquè sempre pot ésser més aprofundit.

Així, cadascuna de les tesis generals que acabem d'exposar en aquest text i de presentació, i que ben probablement seran subscrietes per un gran nombre o per la immensa majoria dels militants de la revolució catalana, cadascuna d'aquestes afirmacions podria i hauria de suscitar un estudi particular que descobriria fins a quin punt és vera i fins a quin punt és falsa, i amb quins altres fenòmens està en connexió i en contradicció. Hi ha fets determinants i principals i fets subordinats i se-

cundaris, però tots tenen llur pes i llur paper en el descabellament dialèctic i tots cal que siguin tinguts en compte. Com més complexa és l'anàlisi, més rica pot ésser la síntesi, la totalització, i per tant més ens aproximem a la veritat. I la veritat és la base ferma de la revolució.

ALLIBERAMENT suscitarà la col·laboració en les seves pàgines de tots els militants de la revolució catalana i especialment d'aquells companys que treballen en el camp de la recerca i l'elaboració teòrico-política, econòmica, sociològica, lingüística, històrica, etc. de tots els Països Catalans, per tal que puguin oferir treballs no pas d'investigació erudita sinó documentació per a la formació pràctica de tots els militants. També obrirà les seves pàgines al debat socialista mundial, del qual no podem pas ésser absents, i sobre les contradiccions del qual cal que siguem ben conscients, així com de l'evolució i de les contradiccions del sistema capitalista internacional. De l'un i l'altre depèn, al capdavant, en part, el futur de la nostra revolució. Així, ALLIBERAMENT aprofitarà materials escrits per companys d'altres països, ja sia perquè poden il·luminar aspectes de la nostra mateixa realitat, ja sia perquè poden proporcionar punts de vista sobre la realitat de la nostra època en general."

escola

★ Amb data juliol 1974 ha sortit el primer número de la nova etapa de "ESCOLA", publicació del Comitè d'Ensenyants del Moviment Socialista de Catalunya (MSC). (D'aquesta organització n'hem parlat diverses vegades en aquesta secció, en reproduir textos de "MARXA", "COMPANY" i algun altre.)

A continuació ens plau reproduir l'editorial d'aquest número en qüestió:

"ESCOLA deixà de publicar-se l'any 69. En aquells temps, i després de la desfeta de les primeres comissions de mestres, els militants del MSC ens abocarem, juntament +

amb d'altres ensenyants, a la reconstrucció d'una organització que ens representés. Amb un mínim de contingut polític i amb capacitat d'organitzar i orientar les lluites, incipients aleshores, en el nostre camp.

D'aquell treball en sorgiren els CAE (Comitès d'Acció d'Ensenyants), dins els quals nosaltres hem treballat fins avui.

Els CAE han adquirit un pes específic en la lluita i en la definició ideològica i política dels ensenyants. El seu paper ha estat important també en lligar els ensenyants amb la lluita del moviment obrer i popular. Participant en múltiples accions de solidaritat, en coordinadores unitàries al voltant dels problemes del món obrer, en l'Assemblea de Catalunya.

Paral·lelament han aparegut d'altres organitzacions: "Comisiones de Maestros y Licenciados", UPE, "Plataformas de Enseñantes", Intercomissió a Instituts... En tant que plataformes ideològiques, representen, totes plegades, a l'avantguarda més radicalitzada dels ensenyants.

La lluita del sector, al llarg d'aquests anys, ha anat creixent. Havent-se donat ja àmplies mobilitzacions, d'ensenyants i pares.

Aquestes han ampliat considerablement la base dels mestres conscienciats i combatius, entorn de la nostra problemàtica en tant que assalariats i en contra de la mateixa estructura de l'aparell educatiu capitalista espanyol. I han estat ocasió de múltiples experiències d'organització majoritària.

Les possibilitats d'organització són avui, doncs, amples i la seva necessitat molt sentida.

Es per això que se'ns imposa ja a tots els militants, organitzats o no, el desbordar els camps estancats de les diverses plataformes organitzatives i abocar-nos a la recerca i realització d'aquelles fórmules que ens permetin aglutinar-nos tots plegats en una única organització majoritària.

Sols si logrem superar l'actual dispersió podrem donar el gran salt endavant, tot

ESCOLA

COMITÉ D'ENSENYANTS

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

Endavant

ORGAN DEL MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA - M S C

FEDERACIÓ DEMOCRÀCIA SOCIALISME

ENDAVANT, fundat el 1945 a Perpinyà. El 1949 passà a Tolosa; el 1960 (?) a París i el 1965 (?) novament a Tolosa.

adequant el nivell organitzatiu al nivell de combativitat i de lluita avui dia assolibles."

★ Aquest número també conté els següents treballs: "La mobilització entre els ensenyants: gener-juny 1974. Anàlisi i perspectives" i "Proposta organitzativa i objectius".

D'altra banda, cal fer constar que els Comitès d'Acció d'Ensenyants (CAE) no han desaparegut i que pensen seguir publicant el seu butlletí "FRONT ENSEYANT".

endavant

★ Amb data d'Agost 1974 ha estat publicat el Nº 157 (suposem que és el primer d'una nova etapa) d'ENDAVANT, el qual es titula "òrgan del Moviment Socialista de Catalunya" i duu el subtítol de "Federació, Democràcia, Socialisme".

★ A fi d'evitar confusions entre els dos grups que porten el mateix nom -MSC-, hem cregut convenient d'aportar algunes dades aclaridores.

Poc després de la sublevació militar i feixista, el dia 23 de juliol 1936, es produïa un fet força important: la creació del "Partit Socialista Unificat de Catalunya", "adherit a la III^a Internacional Comunista". Es tractava de la fusió de quatre partits: "Partit Comunista Català", "Unió Socialista de Catalunya", "Partit Català Proletari" i "Federació Catalana del Partido Socialista Obrero Español".

"Constituit l'any 1945 (a Tolosa del Llenguadoc), el Moviment Socialista de Catalunya uní a militants provinents de diverses organitzacions obreres: sobretot del P. O. U. M., però també del PSUC, de la UGT, de la CNT i d'altres. Els homes que s'aplegaven en la nova formació havien prèviament participat en les lluites socials i polítiques dels períodes de la monarquia, la república i la revolució, com en la lluita armada contra el feixisme espanyol, primer, i europeu després. En la constitució de l'organització primava la consideració que calia afrontar críticament les experiències viscudes, extreure'n les lliçons pertinents i acarar el futur sobre nous pressupostos organitzatius, lliures de vinculacions amb el passat.

L'Organització ha mantingut una presència + permanent en la lluita contra la dictadura (...). L'Organització es constituïx de manera pràcticament simultània a l'exili i a Catalunya. Fins l'any 1966 l'estructura organitzativa responia a aquesta situació. A+ quell any es produïx una crisi de clarificació que es resolgué amb el trasllat de tota la direcció a Catalunya." (Extret de: Els Partits Polítics en la Catalunya d'Avui. Edicions Catalunya. Barcelona 1974, pp. 36-37.)

Segons sembla, l'any 1966 va ésser expulsada una fracció -formada majoritàriament + per gent de l'exili-, sota l'acusació de + "dretisme socialdemòcrata". A partir d'a+ hores, el MSC de l'interior -majoritari- se guí una línia socialista coherent. En l'actualitat, aquest MSC és present a la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya i a l'Assemblea de Catalunya. Publica diversos butlletins: MARXA, COMPANYY, ESCOLA, etc.

Pel que fa al MSC minoritari o socialdemòcrata, va ésser l'impulsor del "Secretariat d'Orientació de la Democràcia Social a Catalunya", organisme de vida efímera i morta. La publicació d'aquest número d'ENDAVANT fa pensar, doncs, una certa revifalla d'aquest grup.

★ Aquest Nº 157 conté els treballs següents: "Portugal, Grècia... Espanya?", "La llibertat de premsa", "L'escalada dels preus", i una estranya secció titulada "Vagues, Conflictes i Altres notícies Curioses" (!). Un altre punt a destacar és la utilització repetida del mot "Espanya" quan fa referència a l'Estat espanyol actual.

FULLS

★ Al llarg dels dies 25 a 30 d'agost d'enguany, va sortir a Prada un butlletí de periodicitat diària titulat "FULLS, nucli d'estudiants de Front Nacional de Catalunya a la Universitat d'Estiu de Prada". Al costat del títol hi ha l'escut de les quatre barres i l'estel.

Aquesta publicació contenia articles sobre qüestions polítiques (AdC, "Junta" de París...), així com treballs referents als actes públics de la Universitat d'Estiu i +

notes informatives sobre els principals actes a celebrar-se en la dita UCE.

A continuació ens plau reproduir la PRESENTACIÓ apareguda en el primer número:

"Aquí teniu el primer número d'un diari que tindrà una vida molt breu, però que ha de complir una missió concreta. FULLS és el portaveu del nucli d'estudiants de FNC + assistents enguany a la Universitat Catalana d'Estiu de Prada. A partir d'aviu volem fer arribar a tothom, cada dia, la nostra + visió de la UCE i dels fets que directament o indirectament s'hi relacionen. No tenim + pas la pretensió de ser exhaustius ni en la quantitat de temes a tractar ni en l'extensió del seu tractament. Tots els números de FULLS seran escrits i muntats sobre la marxa. Això fa necessari de recalcar que el + seu contingut és el d'unes primeres reflexions i aproximacions a diversos fets que ens sembla necessari, i útil, de comentar i de posar damunt la taula."

◆ Segons sembla, FULLS va tenir molt èxit entre el miler d'assistents a la UCE.

la falç

★ Novament incloïm en aquesta secció una + publicació "legal" de l'Estat francès: "LA FALÇ", òrgan de l'"Esquerra Catalana dels Treballadors" de Catalunya-Nord.

I ho fem per l'interès d'un dels seus articles "Especial... Sant Joan i Barres" (Nº 14, d'agost 1974, p. 25).

La revista SANT JOAN I BARRES, òrgan del "Grup Rossellonès d'Estudis Catalans", en el seu número 53-54 presentava quelcom d'inconcebible: hi mancaven les pàgines 27-30!, les quals havien estat arrancades per acord general. I què hi havia? Senzillament: LA + MOCIO I EL CANT DELS 113 PRESONERS DEL 7 DE NOVEMBRE 1973... I es va fer així, ja que + el GREC és una associació apolítica. I no + és fer política aquest acte de censura, el qual sembla que vulgui folkloritzar l'opressió de Catalunya-Nord per l'Estat francès?

★ (LA FALÇ: 10, carrer Foy, 66000-Perpinyà, Estat francès. Abonament d'un any: 15 FF.)

Ambdues revistes les podeu comprar a la nova llibreria rossellonesa L'AS DE BASTOS, 4, carrer St Mateu, Perpinyà.

★ Al llarg d'aquest estiu ha estat celebrat el PRIMER CONGRÉS DE "FRONT NACIONAL DE CATALUNYA", sota el lema "Per un Partit de masses i de combat".

(Per a conèixer la creació d'aquest partit català es pot consultar el llibre "De Balaguer a Nova-York passant per Moscou i Prats de Molló", de J. Carner-Ribalta, publicat per "Edicions Catalanes de París" + en la seva col·lecció "Frontera Oberta" Nº 5, París 1972.)

★ Amb tal motiu ens plau reproduir a continuació el "Comunicat-resum de la sessió plenària":

"Dins el període obert a Front Nacional de Catalunya per a la seva adequació + davant les noves exigències polítiques del moviment popular d'alliberament nacional + català, ha estat celebrat el seu Primer Congrés. La realització d'aquest Congrés + ha permès un debat obert a tots els nuclis, organismes i seccions del Partit, amb la participació completa de tots els militants.

Com a resum final i complementant tot el material del Congrés, aquesta sessió plenària del Primer Congrés de Front Nacional de Catalunya es ratifica en els acords següents:

EL PARTIT

1.- FNC és un partit polític socialista que té com a finalitat la construcció d'una República Socialista Catalana Independent, objectiu que pressuposa + l'expulsió de les forces d'ocupació espanyoles i franceses, la reconstrucció de la unitat dels Països Catalans (Principat de Catalunya, País Valencià, Illes Balears i Catalunya-Nord) i la seva independència política i la creació de l'Estat socialista català, contribuint així a la construcció de la societat socialista internacional.

2.- FNC, que pretèn ser el partit d'alliberament de les classes populars catalanes, es marca com a tasca immediata i prioritària de constituir-se com a partit de masses i de combat.

3.- Fins avui, FNC havia actuat en el marc geogràfic del Principat de Catalunya. Adequant el Partit perquè s'estenguí a la totalitat del marc geogràfic nacional, ens convertim a partir d'ara en un partit polític que té l'àmbit d'actuació en el territori dels Països Catalans.

4.- Aquest Primer Congrés aprova una "Declaració de principis i d'acció política de FNC", que conté el programa polític-ideològic del Partit i unes bases estratègiques + per a fer realitat els objectius fixats.

5.- També queda aprovat un "Informe sobre qüestions tàctiques" presentat pel Consell Executiu Ampliat Provisional i enri-

quit amb les aportacions hagudes, fruit de les discussions dels militants del Partit.

6.- Uns nous Estatuts Orgànics entren en vigor, a partir d'avui, a FNC, i aporten els canvis importants següents:

a) Com a partir que lluita en la clandestinitat, acordem, per a seguretat i eficàcia, de mantenir secrets els mecanismes d'estructuració interna del Partit;

b) L'organització dels estudiants de FNC, que es denominava "Bloc Català d'Estudiants", passa a anomenar-se i a constituir-se com la Secció d'Estudiants de FNC.

7.- Queden renovats tots els organismes de govern del Partit: Consell Nacional, Consell Executiu i els altres.

8.- S'acorda de potenciar la "Campanya del mig milió de pessetes" i la "Campanya per a doblar el nombre de militants del Partit (Promoció Primer Congrés).

LA RUPTURA DEMOCRÀTICA

9.- FNC es reafirma en la seva alternativa a la dictadura i en les seves tesis + de ruptura democràtica, que queden recollides a l'"Informe sobre qüestions tàctiques".

10.- FNC promourà un replantejament de la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya, elaborant uns protocols interns de treball i impulsant al si de la CCFPC una discussió sobre la seva alternativa i el seu contingut, com un primer pas per a potenciar la creació de la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques dels Països Catalans.

11.- Dins el treball al si de l'Assemblea de Catalunya, FNC impulsarà l'adequació de l'AdC com a plataforma unitària popular introduint noves exigències a la seva alternativa, canviant-ne els mètodes de treball i revisant-ne l'estructura organitzativa. Aquests acords són explicitats a l'"Informe sobre qüestions tàctiques".

EL MOVIMENT POPULAR D'ALLIBERAMENT NACIONAL

12.- FNC proposa la celebració d'una Conferència de les diverses forces d'alliberament nacional i de classe dels Països Catalans per tal de clarificar posicions i elaborar i impulsar un treball conjunt. FNC, d'altra banda, establirà contactes bilaterals amb les diverses forces per a estudiar-ne relacions específiques.

13.- En el treball dins el front cultural català, FNC proposa la confecció, per part dels més diversos especialistes de tots els camps de les ciències socials, del "Llibre dels Països Catalans", tasca que ha d'aportar elements objectius que reafirmen les bases de l'entitat nacional catalana: els Països Catalans.

o o o

Aquests punts resumeixen i contenen part del material discutit i aprovat pel Primer Congrés; un Congrés d'adequació i de consolidació de Front Nacional de Catalunya.

Països Catalans estiu 1974"

Documents

★ Amb motiu de la celebració d'aquest Primer Congrés, FNC ha editat dos llibrets al respecte. El primer duu el títol de "DECLARACIÓ DE PRINCIPIS I D'ACCIÓ POLITICA DE F.N.C." i l'altre "INFORME SOBRE QÜESTIONS TÀCTIQUES".

El primer és un llibret de 72 pàgines, amb l'índex següent:

- Introducció general
- Primera Part: Programa Polític-Ideològic.
- El capitalisme, sistema insolidari històricament vençut;
- Socialisme en llibertat;
- L'opressió capitalista als Països Catalans;
- Nació i dret a l'autodeterminació, principis bàsics;

- Caracterització de l'opressió nacional als Països Catalans;

- L'alliberament: objectius polítics de FNC.

- Segona Part: Plantejament estratègic.

- Introducció;
- El dispositiu de trencament revolucionari;
- Les formes de trencament revolucionari;
- El procés de trencament revolucionari: visió de conjunt.

El segon llibret conté:

- Introducció
- La repressió i la solidaritat eb la lluita;
- L'opressió nacional i de classe als Països Catalans, excrída per la dictadura franquista;
- La crisi del franquisme;
- La ruptura democràtica;
- etc., etc..

“OPERACIÓN OGRO”

El mes d'agost, l'ETA va treure al carrer el llibre titulat "OPERACION OGRO. Cómo y por qué ejecutamos a CARRERO BLANCO". L'obra en qüestió ha estat publicada per Ediciones Mugaide: 37, boulevard De Gaulle, 64700-Hendaye, France. La distribució de la mateixa està assegurada a més per Ediciones Ruedo Ibérico: 6, rue Latran, 75-Paris-5, France.

"Operación OGRO" és un volum de 192 + planes, dividit en 8 capítols i dos apèndixs: un de documents escrits i un segon de documents fotogràfics i plans.

Davant la importància de l'obra, hem cregut interessant de reproduir alguns + extractes significatius. En aquesta ocasió ens fem ressò de tres apartats:

PER QUÈ EL NOM D'“OGRO”?

"Sí, le llamábamos el Ogro por la pinta de bruto que tenía: cejas muy pobladas, pelos por todas partes; imponía mucho." (p. 15)

COM VA SORGIR LA IDEA?

"Muy sencillo. A la Organización le + llegó la noticia de que Carrero iba todos los días a misa de nueve a una iglesia de los jesuitas que estaba en la calle Serrano. Entonces, en principio, es una información más como tantas que llegan, y no se pone mucha esperanza en el asunto, pero se decide que vayan unos militantes a verificar esto. Y así es como ellos vieron que era verdad, que incluso parecía que no tenía mucha vigilancia y que hasta era posible secuestrarlo. Y en tonces es cuando surge la idea. Lo normal parece que debería ser al revés: hay una necesidad, se hacen los análisis y + después se va a buscar la información... pero los hechos se produjeron así". (9)

PER QUÈ CARRERO?

"se ve que Carrero es el hombre clave del Régimen, el hombre que durante años ha preparado cuidadosamente para continuar el franquismo; por tanto, el hombre que en esos momentos garantiza su continuidad y que, por tanto, él es la persona indicada para un secuestro o sea, una de las pocas personas, si no la única, + con la que se podría conseguir la liberación de los presos." (9)

S'INTENTÀ, DONCS, SEGRESTAR-LO?

"Sí, esa fue la primera intención de la Organización. Tu sabes que desde el + Proceso de Burgos la Organización se había planteado la necesidad de sacar a + los militantes que estaban en las cárceles. En las fugas se podía confiar poco,

porque, aparte de que los militantes están muy dispersos, nosotros carecemos de infraestructura en el resto del Estado + español y no se veían posibilidades en + este sentido. Había que pensar pues en + el secuestro de una persona importante, + pero que no podía ser ni un embajador ni un cónsul, por ejemplo, porque eso no + tendría demasiada fuerza; tenía que ser + alguien que tuviera mucho peso dentro + del gobierno. Por eso, cuando llegó la + confirmación de lo de Carrero Blanco se pensó en que era la persona idónea". (10)

PER QUINS PRESOS?

"Por parte de ETA había /-i hi ha-/ + más de 150 militantes que estaban con + condenas mayores de 10 años. Naturalmente, lo que nosotros íbamos a pedir era + la libertad de todos los presos políticos + cos que había bajo el Estado español, independientemente de que fueran vascos o no, con penas o peticiones fiscales superiores a 10 años". (19)

PER QUÈ VAN DECIDIR EXECUTAR-LO?

"Por las mismas razones por las que + se le ejecutó al final: porque la ejecución en sí tenía un alcance y unos objetivos políticos clarísimos. (...) Dejar + coja la maniobra de desdoblamiento (Juan Carlos-Carrero) y, sobre todo, privar a la oligarquía del quizás único elemento + capaz de asegurar la continuidad del Régimen, una vez desaparecida la figura + del viejo dictador." (20-21)

KISSINGER, UN PROBLEMA?

"Si nosotros hubiéramos estado seguros de que Kissinger, al día siguiente, + iba a ir a misa con el Ogro, hubiésemos corrido el riesgo /d'executar-lo també/, porqué merecía la pena, aunque fuese sólo en solidaridad con los palestinos, y lo más fácil es que lo hubiéramos podido hacer." (120)

o o o

En el proper número parlarem, tot citant extractes del llibre, de:

- Hi havia alguna relació entre el dia + triat i el judici 1.001?
- Serà emprat de nou aquest mètode per + l'ETA?
- L'explosió vista pel comando que la va produir.
- ETA, el problema nacional basc i Catalunya.

o o o

L'Equip "AVUI" va editar, amb data 20 de gener 1974, un número extraordinari + titulat "L'AFER CARRERO".

E.T.A. i la violència

Per causa de la manca d'espai ens veiem + obligats a no fer una breu recensió de tota + una sèrie d'accions que s'han produït a Euzkadi aquests últims mesos: tiroteigs, execució de membres de les forces repressives, assassinat de militants nacionalistes i revolucionaris, confiscació de diners, etc. I últimament, sota la cortina de l'atemptat terrorista de Madrid -del qual no hi ha cap prova que acusi a ETA-, amb la detenció de més de 30 suposats militants o col·laboradors d'ETA. Al cap i a la fi, la premsa "legal" ha donat notícia d'aquests esdeveniments, encara que els ha manipulat descaradament en parlar de l'ambient que envolta els fets.

Amb motiu de l'enfrontament armat del 28 d'agost a les rodalies de Donostia/St Sebastia, en el qual resultaren greument ferits + Joseba-Andoni Garmendia ("Tupa") i Joseba Aruabarrena ("Tanke"), l'organització ETA va publicar, amb data 5 de setembre, un comunicat al respecte, del qual n'extraïem algunes frases:

"La captura de nuestros compañeros Tupa + i Tanke aparece perfectamente ubicada en la actual línea de comportamiento represivo del régimen: no más /Procesos de/ Burgos.

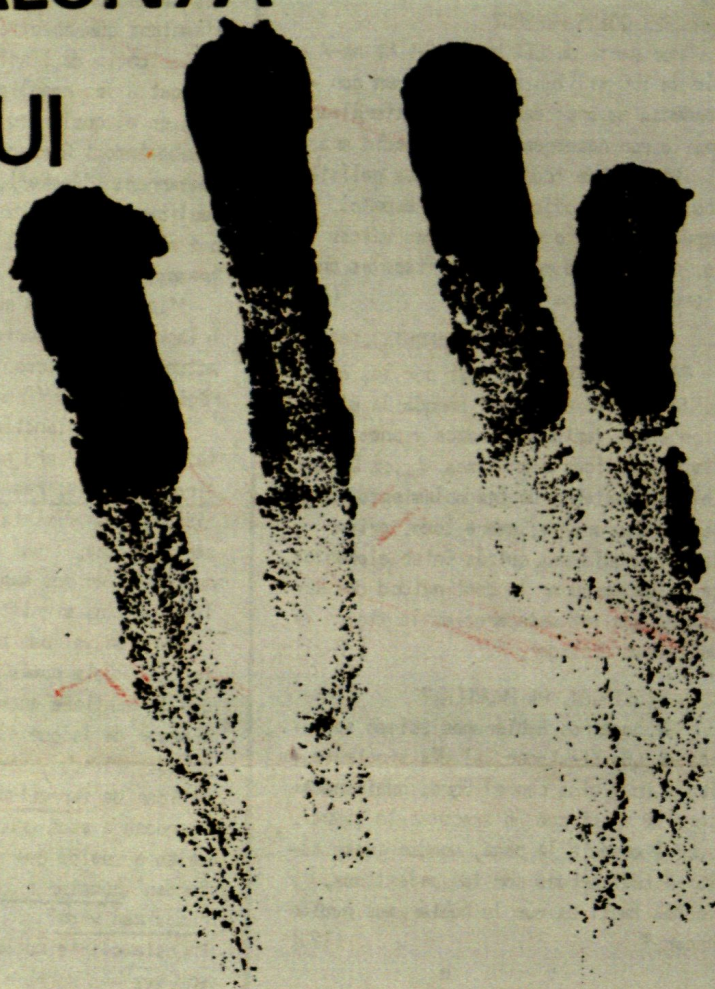
(...) La intención del disparo /en el cap fet a En Tupa/ era pues inequívoca: dar el + tiro de gracia, rematarle allí mismo. Así + hicieron con "Txikia" y así han querido hacer con Tupa. Y así harán con el próximo que que caiga en sus manos; basta que sea un militante algo significado. (...)

Perdida ya toda honorabilidad, todo crédito, /al Régim només li queda/ la represión + que le mantiene en el poder. Represión que, + a pesar de lo que ellos dicen, es cada vez + más despiadada y violenta. (...) Como no calificar de terrorista a un Poder que permite y ordena a esos grupos de asesinos profesionales a sueldo que se llaman las fuerzas del "orden" rematar a los miembros de ETA capturados con vida?

Este clarísimo intento de asesinato pone + una vez más sobre el tapete la problemática de la unión y colaboración antifranquista. + Consideramos que la denuncia de las llamadas "fuerzas del orden" y en especial de la Guardia Civil y la Brigada Político-Social debe + constituir en estos momentos de unidad, una de las consignas básicas.

(...) No podemos menos que manifestar nuestra disconformidad con la política de "reconciliación nacional" de la "Junta" /de París/, que consideramos claudicante; y al mismo tiempo afirmamos que no habrá verdadera + libertad mientras los responsables de tantos crímenes continúen impunes (...).

ELS PARTITS POLITICS EN LA CATALUNYA D'AVUI

"ELS PARTITS POLITICS EN LA CATALUNYA D'AVUI" és un volum de 284 pàgines, tirat a Offset, per les Edicions "Catalunya 1974". El seu preu de venda és de 175 ptes.

Els editors responsables de l'obra són els "Grups de No Alineats de l'Assemblea de Catalunya", en un intent "informatiu, formatiu i políticament mobilitzador".

Es tracta de les respostes a un Qüestionari preparat pel grup editor. Al llarg del llibre hi trobem les respostes de 10 partits polítics:

"Moviment Comunista d'Espanya", "Moviment Socialista de Catalunya", "Organització Comunista Bandera Roja", "Partit Carlf de Catalunya", "Partit Comunista d'Espanya Internacional", "Partit Popular de Catalunya", "Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans", "Partit Socialista Obrer Espanyol", "Partit Socialista Unificat de Catalunya" i "Unió Democràtica de Catalunya". (A remarcar la manca de "Front Nacional de Catalunya" i "Esquerra Republicana de Catalunya".)

Segueixen 5 apèndixs sobre els temes següents:

Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya; Assemblea de Catalunya; Manifest dels Grups No Alineats de l'AdeC; Panoràmica d'organitzacions polítiques d'alternativa anticapitalista; i Premsa Clandestina a Catalunya.

El Qüestionari abasta 4 apartats: I. Definició, història i estructura de l'organització. II Ideologia política. III Judici polític sobre alguns fets d'abast internacional. IV Programa Polític a curt termini.

★ Tot i que l'obra és interessant + cara a donar una imatge del què és i representa l'oposició democràtica + clandestina a Catalunya, s'hi adverteix una mancança -també existent a l'AdeC-, que és la dels sectors catalans de Centre. Ignorar-los és voler desfigurar la realitat.

avui

SERVEI D'INFORMACIÓ CATALÀ
S.I.C.